

ဝိတ်ကြီးကံစာပေ

သတိုးနွယ်
သင်ဘာကြောင့်
အခုထိမအောင်မြင်သေးတာလဲ ?

ဘာပဲလို့

ဘောင်မြင်ဘောင်လှုပ်မလဲ ?

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၅၂၇၀၅၁၀
- မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၅၂၅၀၆၁၀
- အကြိမ် - ပထမအကြိမ်
- အုပ်ရေ - ၅၀၀ အုပ်
- တန်ဖိုး - **1 5 5 0**
- ထုတ်ဝေသည့်ခုနှစ် - ၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ
- စီစဉ်သူ - မျိုးညွန့် (စိတ်ကြိုက်စာပေ)
- မျက်နှာပုံးဒီဇိုင်း - မြင့်စိုး (လင်း)
- အတွင်းဖလင် - A-7 Group (Asia Plaza)
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးချစ်ညွန့် (၀၄၀၀၄)၊
ဇင်ရတနာစောစာပေ၊
၂၀၅/က/၄-လမ်း၊
မြို့သစ်(က+၁)ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်။
- မျက်နှာပုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ် - ဦးအောင်မြင့်သိန်း
(အင်ကြင်းမြိုင်ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် ၁၄၇၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

“ထုတ်ဝေသည့် စာအုပ်ကတ်တလောက်အညွှန်း” (CIP)

၁၃၁.၃

သတိုးဇွယ်
 သင် ဘာကြောင့် အခုထိ မအောင်မြင်သေးတာလဲ၊ ဘယ်လို အောင်မြင်
 အောင် လုပ်မလဲ။ သတိုးဇွယ်။ -ရန်ကုန်၊ ဇင်ရတနာစောစာပေ၊ ၂၀၁၀။
 ၄၁-စာ ၊ ၁၂.၅× ၁၇.၅ စင်တီမီ။

(၁) သင် ဘာကြောင့် အခုထိ မအောင်မြင်သေးတာလဲ၊ ဘယ်လို အောင်မြင်
 အောင် လုပ်မလဲ။

မာတိကာ

၁။	အမှာစာ	...	-
၂။	ရည်မှန်းချက်ဖြင့်လုပ်ဆောင်ပါ	...	၁
၃။	စည်းကမ်းရှိပါစေ	...	၂
၄။	အာရုံစူးစိုက်ပြီးလုပ်ပါ	...	၃
၅။	အောင်မြင်သူနှင့်စိတ်ဓာတ်	...	၄
၆။	အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်လုပ်ပါ	...	၅
၇။	လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ	...	၆
၈။	အောင်မြင်သူနဲ့စိတ်ခွန်အား	...	၇
၉။	အခက်အခဲကိုရင်ဆိုင်ပါ	...	၈
၁၀။	မိမိကိုယ်ကိုယုံကြည်ပါ	...	၉
၁၁။	အချိန်ကိုတန်ဖိုးရှိစွာသုံးပါ	...	၁၀
၁၂။	တက်တက်ကြွကြွရှိပါစေ	...	၁၁
၁၃။	သူရဲကောင်းစိတ်ဓာတ်မွှေးပါ	...	၁၂
၁၄။	စိတ်နှင့်အလုပ်	...	၁၃
၁၅။	သင်အောင်မြင်မယ်လို့ထင်ပါသလား	...	၁၄

Deliberate before you begin, then execute with vigor.

မစတင်မီ အသေအချာ စဉ်းစားပါ။

စဉ်းစားပြီးသည်နှင့် အင်တိုက် အားတိုက် လုပ်ဆောင်ပါ။

ဆောလပ်စ်
SALLUST

ရည်မှန်းချက်ဖြင့် လုပ်ဆောင်ပါ

အောင်မြင်ချင်တဲ့သူဟာ ဘယ်အလုပ်ကိုပဲ လုပ်လုပ် ရည်ရွယ်ချက်ထားပြီး လုပ်ဆောင်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ရည်ရွယ်ချက်ရှိပြီး လုပ်ဆောင်ချက်မရှိရင်လည်း မအောင်မြင်နိုင်ပါဘူး။

အောင်မြင်ချင်တဲ့သူဆိုတာ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုကို တိတိကျကျ ချမှတ်ပြီး အလုပ် လုပ်တဲ့သူကို ခေါ်ပါတယ်။

ရည်ရွယ်ချက်မရှိ ဦးတည်ချက် မရှိတဲ့သူတွေဟာ ဘယ်တော့မှ အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ 'ပန်းတိုင်' မရှိလို့ပါဘဲ။ ပန်းတိုင်မရှိတဲ့အတွက် ရောက်ချင်တဲ့ဘဝ ရောက်ပါစေဆိုတဲ့ ဆန္ဒရှိနေတော့ အောင်မြင်မှုဟာလည်း ဝေးကွာနေမှာပါ။

ရည်မှန်းချက်နဲ့ လုပ်ဆောင်တဲ့သူဟာလည်း မိမိနှင့် မိမိရဲ့ ဦးတည်ချက် ကိုက်ညီလား ၊ မကိုက်ညီလား ဆိုတာကို စမ်းစစ်ဖို့ လိုပါတယ်။

မိမိနှင့် သဟဇာတ မဖြစ်ဘဲ အလွန် အလွမ်းကွာဆေးတဲ့

ဦးတည်ချက်တွေ ထားမိမယ်ဆိုရင် လမ်းတစ်ဝက်မှာတင် စိတ်ဓာတ်
တွေ ကျဆင်းပြီး မအောင်မြင်တဲ့ လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်သွားပါ
လိမ့်မယ်။

မိမိရည်ရွယ်တဲ့ ဦးတည်ချက်ဟာ မိမိနှင့် ကိုက်ညီထယ်
ဆိုရင်တော့ လမ်းကြောင်းတစ်ခုကို အသေအချာ ချမှတ်ဖို့လို အပ်ပါပြီ။

အဲဒီလမ်းကြောင်းဟာ မှန်ကန်တိကျဖို့တော့ လိုအပ်ပါတယ်။

မတွေဝေရဘူး၊ ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် ဖန်တီးတဲ့ဘဝ တစ်ခု
ဖြစ်နေရမယ်၊ သူတစ်ပါးကို အပြစ်မတင်ရဘူး၊ နောက်မဆုတ်ရပါ
ဘူး။

တချို့က မိမိရည်ရွယ်ထားတာက တခြား ဒါပေမယ့်
ပတ်ဝန်းကျင် ဒီလမ်းကို ရွေးပါလား၊ ဒီအလုပ် လုပ်ရင် မင်းနဲ့
အဆင်ပြေလောက်တယ် စသည်ဖြင့် သူများပြောတာ ဆိုတာကို
အာရုံစိုက်ရင်းနဲ့ လိုက်လုပ်လိုက်တာတွေလည်း ရှိပါတယ်။

မအောင်မြင်တဲ့အခါ၊ အခက်အခဲ ကြုံတဲ့အခါကျရင်
သူတစ်ပါးကို အပြစ်တင်လေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒါဟာ အောင်မြင်တဲ့သူ
တွေရဲ့ အလေ့အထမဟုတ်ပါဘူး။

ဒါကြောင့်အောင်မြင်ချင်တဲ့သူဟာ မိမိနဲ့ မိမိရဲ့ ဦးတည်ချက်
လမ်းကြောင်းတစ်ထပ်တည်းကျတဲ့ လမ်းကို ရွေးရပါတယ်။

လမ်း ဆိုတာ . . .

မြန်ဖို့ထက် မှန်ဖို့က ပိုပြီးတော့ အရေးကြီးပါတယ်။

မိမိ ဦးတည်တဲ့လမ်း (ရည်ရွယ်ချက် ယန်းတိုင်)ကို အရောက် သွားတဲ့အခါမှာ ဘယ်လိုလမ်းကို ရွေးချယ်ပြီးသွားမလဲ၊ လမ်းမှာ ကြုံတွေ့ရမယ့် အခက်အခဲတွေကို ဘယ်လိုကျော်ဖြတ်သွားမလဲ ဆိုတာ သိထားဖို့ လိုပါတယ်။

အခက်အခဲကို ကြောက်ဖတ်တဲ့သူဆိုတာ-

အောင်မြင်တဲ့သူ မဟုတ်ပါဘူး။

အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားနိုင်ဖို့ ဘာတွေ ဆောင်သွားရ မလဲ၊ ဘယ်လို ပြင်ဆင်သွားမလဲ၊ ဘယ်သူတွေနဲ့ အဖော်လုပ်ပြီးသွား ရမလဲ ဆိုတာကို တွေးတောတတ်ရပါတယ်။

ဒီလို တွေးတော ပြင်ဆင်တတ်ခြင်းကို ကြိုတင်စီမံကိန်း ချခြင်းလို့ ဆိုပါတယ်။

ကြိုတင်ပြီး စီမံကိန်းမချတဲ့သူဟာ အခက်အခဲ တစ်ခု တွေ့တာနဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေ ထွေပြားပြီး လမ်းကြောင်းပြောင်းကာ အောင်မြင်မှုနှင့် ဝေးကွာသွားတတ်ပါတယ်။

တကယ်တော့ အောင်မြင်တဲ့သူဟာ ဦးတည်ချက်ကို အပူပူ မခံသလို ဦးတည်သော ရည်ရွယ်ချက်ကိုလည်း မြင့်မြင့်မားမား ထားတတ်တဲ့ အပေ့ရှိပါတယ်။

ထားတဲ့ အလျောက်လည်း လုပ်ဆောင်ချက်ကို မြှင့်တင် ပါတယ်။ ရည်ရွယ်ချက်က ကြီးပြီး လုပ်ဆောင်ချက်က သေးသိမ်ရင် လည်း အောင်မြင်မှုကို မရတတ်ပါဘူး။

အောင်မြင်တဲ့သူဆိုတာ ရည်ရွယ်ထားတဲ့ ဦးတည်ချက် ပြည့်မီအောင် အမြဲတစေ ကြိုးစား အားထုတ်နေလေ့ ရှိသူဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်လိုနေရာကိုပဲ ရောက်ရောက်၊ ဘယ်လို အချိန်မျိုးမှာ ဖြစ်ဖြစ် မိမိရဲ့ ဦးတည်ချက်ကို အပျက်မခံတဲ့သူဟာ အောင်မြင် တဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်တော့ အောင်မြင်တဲ့သူဆိုတာ မိမိလုပ်ချင်တဲ့အလုပ်၊ မိမိရောက်ချင်တဲ့ ပန်းတိုင်ကို မရောက်ရောက်အောင် သွားတတ်တဲ့ သူဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို သွားရတာကိုလည်း ပျော်ရွှင်ပါတယ်။

မအောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ ကိုယ်မပျော်တဲ့ ဘဝတစ်ခုမှာ နေထိုင်ရင်း ဘဝကို ရေစုန်မျှောနေတဲ့ သူတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေ အဖို့ ဘဝကို ရေစုန်မျှောတယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ ကြုံလာတဲ့ အခက်အခဲတိုင်းကို ရင်ဆိုင်လိုက်တဲ့သူတွေပဲ ဖြစ်တယ်။ သူတို့က ရေဆန်ကို တက်ရတာကို ပိုပြီးတော့ နှစ်သက် တယ်။

အဲဒီလို ရေဆန်တက်တဲ့ အခါမှာလည်း စိတ်ဓာတ်ကျဆင်း တယ်ဆိုတာ မရှိသလို အခက်အခဲ ဆိုတာကိုလည်း မကြောက်တတ် ဘူး။

အကယ်၍ မိမိရည်ရွယ်ချက် လမ်းကြောင်းမှာ အတားအဆီး ရှိနေလည်း ရည်ရွယ်ချက်ကို အပျောက်မခံဘူး။

တကယ်လို့ လုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်လို့ မရသေးလို့ လုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်နေတဲ့ အခါမှာလည်း ဦးတည်ချက် မပျောက်ပျက်အောင် အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်ပါတယ်။

တကယ်လို့ စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်တဲ့ ဦးတည်ချက်ကို ထားမည့်သူဟာ မိမိဖြတ်သန်းနေရတဲ့ ခေတ်အခြေအနေကိုလည်း လေ့လာ သုံးသပ်နိုင်စွမ်းရှိရပါမယ်။

တချို့က အလုပ်ကြီးကြီးမားမား တစ်ခုခုလုပ်ဆောင်ပြီးမှ ခေတ်အခြေအနေအရ အသုံးမဝင်တဲ့အခါ -

‘ငါလုပ်တဲ့အချိန်ကျမှကွာ’

‘ငါတို့ ခေတ်ကျမှ၊ အရင်က လူတွေတုန်းကတော့ အဆင်ပြေ လိုက်တာ’

စသဖြင့် -

မိမိအောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ ‘ခေတ်’ ကို အပြစ်တင်တတ်ကြ လို့ပါ။ ‘ဒါကြောင့်မလုပ်ခင်ကတည်းက အခြေအနေ အချိန်အခါကို သုံးသပ်နိုင်စွမ်းရှိရပါမယ်။

အဲဒီလိုခေတ်အခြေအနေကို သုံးသပ်ပြီး သေချာပြီဆိုရင် မိမိ ကြိုးစားပြီး အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်နေတဲ့ အလုပ်နဲ့ ခေတ်အခြေ အနေ အဆင်ပြေစွာ တိုက်ဆိုင်သွားတဲ့အခါ အလုပ်က တဟုန်ထိုး

အောင်မြင်သွားတတ်ပါတယ်။

အဲဒီလို အောင်မြင်ချင်တဲ့သူဟာ ဘယ်တော့မှ မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် မနေရသလို၊ ပေါ့ပေါ့ တန်တန်လည်း မတွေးတောရပါဘူး၊ အရာရာကို လေးလေးနက်နက် သတိပြုနေရပါမယ်။

ဘယ်လောက်ပဲ ရည်မှန်းချက် မြင့်မားနေပါစေ လုပ်ဆောင်ချက်မရှိဘဲ တစ်နေ့နေ့မှာ 'သူ့အလိုလို အခွင့်အလမ်းပေါ်လာပြီး အောင်မြင်သွားတယ် ဆိုတာမရှိပါဘူး။

အခွင့်အရေး အခွင့်အလမ်းဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ထိုင်နေတဲ့သူကို တည့်တည့်မတိုးနိုင်ပါဘူး၊ လှုပ်ရှား ရုန်းကန် ကြိုးစားနေတဲ့သူနဲ့မှ တွေ့နိုင်ပါတယ်။

ကြိုးစားတဲ့အခါမှာလည်း သာမန် ဝီရိယလောက်နဲ့ကတော့ အချိုးအနှီးပါပဲ၊ လုံ့လ ဝီရိယကြီးစွာထားပြီး ကြိုးစားအားထုတ်မှ အောင်မြင်နိုင်မှာပါ။

အညံ့စား လုံ့လ ဝီရိယနှင့် အမြင့်ဆုံး အောင်မြင်မှုကို ဘယ်တော့မှ မရနိုင်ပါဘူး။

ဒီတော့ ရည်မှန်းချက်ထားပါ၊ ထားသည့် ရည်မှန်းချက် အလျောက်လည်း ကြိုးစားပြီး လုပ်ဆောင်ပါ။

အကယ်၍ မိမိသွားတဲ့ (ထားတဲ့ ရည်မှန်းချက်)လမ်းက ရှည်လျားပြီး ကြီးကျယ်နေတယ်ဆိုလျှင် ခြေလှမ်းမြဲမြဲဖို့ လိုအပ်သလို ဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန်သွားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

သင် အကြောင်းအရာကို မအောင်မြင်ဘဲအားနည်းစွာ သင်၏ အောင်မြင်အောင်လုပ်ပေး

ဖြည်းဖြည်း မှန်မှန်ဆိုတာ နှေးကွေးတာကို ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရင်မနေဖို့ ပြောတာပါ။

အဲဒီလို ရည်ရွယ်ချက် ရှိရှိ လုပ်ဆောင်တဲ့ သူအဖို့ အလုပ်မှာ ပိုပြီးတော့ ပျော်မွေ့လာသလို ပိုပြီးတော့လည်း အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်

အောင်မြင်ချင်တယ်ဆိုရင် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လုပ်ဆောင်ပါ။

★ ★ ★

**Deliberate before you begin, then execute
with vigor.**

မစတင်မီ အသေအချာ စဉ်းစားပါ။

စဉ်းစားပြီးသည်နှင့် အင်တိုက် အားတိုက် လုပ်ဆောင်ပါ။

ဆောလပ်စ်

SALLUST

စည်းကမ်း ဂိုပါစေ

“စည်းကမ်းဆိုတာ ချုပ်နှောင်မှု မဟုတ်ဘူး။ ဘဝအောင်မြင်မှု ဖြစ်တယ်။ မအောင်မြင်တဲ့သူတွေက ချုပ်နှောင်မှုလို့ မြင်တယ်”

လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ သူတစ်ပါးနဲ့ အဆင်ပြေဖို့၊ သူတစ်ပါးကို မထိခိုက်ဖို့၊ ဘေးရန်ကင်းရှင်းဖို့ အောင်မြင်ကြီးပွား တိုးတက်ဖို့ အတွက် စည်းကမ်းဆိုတာကို လိုက်နာ နိုင်စွမ်းရှိရပါမယ်။

မအောင်မြင်တဲ့သူတွေက စည်းကမ်းဆိုတဲ့ အရာကို ချုပ်နှောင်မှု၊ ချုပ်ချယ်မှု အဖြစ် မြင်လေ့ရှိပါတယ်။

အဲဒီလို မြင်တဲ့ အလျောက်လည်း စည်းကမ်းလိုက်နာရတာကို ကျဉ်းကြပ်တယ်လို့ ထင်ကာ စည်းကမ်းကို ဖောက်မိတတ်ပါတယ်။

အဲဒီလို နည်းနည်း စည်းကမ်းဖောက်မိရာကနေ များများ စည်းကမ်းဖောက်တဲ့အထိ ဖြစ်သွားတတ်ကြပါတယ်။

စည်းကမ်းဆိုတာကို မလေးစား မလိုက်နာခြင်းကနေ

အောက်တန်းစား အဖြစ်ကို ကျရောက်သွားတတ်လို့ပါပဲ။

အောင်မြင်တဲ့ သူများကတော့ စည်းကမ်းဆိုတာကို ဘဝ အောင်မြင်မှု အဖြစ် မှတ်ထင်လေ့ရှိကြပါတယ်။ အဲဒီသူများဟာ စည်းကမ်းရဲ့ အနှစ်သာရကိုလည်း နားလည်သူများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

တကယ်တော့ စည်းကမ်းရဲ့ အခြေခံ ဦးတည်ချက်ကတော့ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မထိခိုက်ခြင်း ဆိုတဲ့ အချက်ပါပဲ။

လူတွေဟာ များသောအားဖြင့် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး နေထိုင်ကြ တဲ့အခါ ထိခိုက်နှစ်နာမှုလေးတွေ ရှိတတ်လေ့ ရှိပါတယ်။

အကယ်၍ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် စည်းစနစ်ကျကျ စည်းကမ်း ရှိရှိ နေထိုင်ကြမယ်ဆိုရင် ထိခိုက်နှစ်နာမှု ဆိုတာလည်း ရှိမလာနိုင်တော့ပါဘူး။

အဲသည်လို မိမိကြောင့် သူတစ်ပါး မထိခိုက်ရအောင်၊ သူတစ်ပါး ကြောင့်လည်း မိမိအောင်မြင်မှု မထိခိုက်ရအောင် စည်းကမ်းဆိုတာ လိုက်နာဖို့ လိုအပ်လာပါပြီ။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ တန်ဖိုးကိုလည်း စည်းကမ်းလိုက်နာမှု ရှိမရှိဆိုတဲ့ အချက်နဲ့ပဲ အဆုံးအဖြတ်ပေးလေ့ ရှိကြပါတယ်။

လူ့ စည်းကမ်းဆိုတာ အမျိုးမျိုးအထွေထွေ ရှိကြပါတယ်။

ကျောင်းနေစဉ် အရွယ်မှာ ကျောင်းက ချမှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းရှိသလို လူ့ဘဝမှာလည်း နေရာဒေသ အသီးသီးမှာ စည်းကမ်းတွေ သတ်မှတ်လေ့ ရှိကြပါတယ်။

ဒါဆိုလျှင် ဘာကြောင့် နေရာဒေသတိုင်းမှာ စည်းကမ်းတွေ သတ်မှတ်ကြတာလဲ?

အဖြေက ရှင်းပါတယ်။ 'ဘောင်' မကျော်အောင်လို့ပါ။ အရာဝတ္ထုတစ်ခုခုကို အတိုင်းထက်အလွန် မဖြစ်အောင် အနားသပ် ပေးထားတာဟာ 'စည်းကမ်း' ဆိုတဲ့ 'မျဉ်း' ပါပဲ။

အနားသတ် 'မျဉ်း' မရှိသော အရာဝတ္ထုတို့၌ အဆုံးသတ်မှု ဆိုတာလည်း မရှိနိုင်ပါဘူး။ အဆုံးသတ်မှု အရှိသော အရာမှန်သမျှ ပရမ်းပတာ ဖြစ်သွား၏။

ဦးတည်ရာပါ ပျောက်ကွယ်သွား၏။

ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ဦးတည်ချက်မရှိသော သူတို့၏ လုပ်ဆောင် ချက်သည် 'ဆင်ကန်းတောတိုး' သည့်ပမာ ပန်းတိုင်မရှိပါဘူး။ ပန်းတိုင်မရှိသော သူအဖို့ အောင်မြင်မှု ဆိုတာလည်း မရှိနိုင်ပါဘူး။

ဒါဟာ အလုပ်ကို စည်းကမ်းရှိရှိ မလုပ်ဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လာတာပါ။ တကယ်တော့ စည်းကမ်းဆိုတာ အောင်မြင်မှုကို လိုလားသူတိုင်း၊ အောင်မြင်မှုကို လိုချင်သူတိုင်းရဲ့ ကျင့်ဝတ်ဖြစ်၏။

အကယ်၍ စည်းကမ်းမရှိတဲ့ သူတစ်ယောက်ဟာ ကျော်ဇော သတင်းထွက်ခဲ့မယ်ဆိုရင်လည်း အဲဒီသတင်းဟာ ကောင်းတဲ့ သတင်း မထွက်နိုင်ပါဘူး။

မကောင်းတဲ့ ကျော်ဇော သတင်းပဲ ထွက်နိုင်ပါတယ်။ 'အဲဒီ လူက စည်းကမ်းရှိတာ မဟုတ်ဘူး'

‘ပရမ်းပတာနှင့် ဘာမျှ စိတ်ချရတာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဘယ်ကိစ္စကိုမှ သူ့ကို စိတ်ချ လက်ချ မယုံကြည်လိုက်နဲ့ ဒုက္ခရောက်သွားမယ်’ ဟူသော စကားတွေပဲ ထွက်လာတတ်ပါတယ်။

အဲဒီ စကားတွေဟာ စည်းကမ်းမရှိတဲ့ သူ့အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ မှတ်ချက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူဆိုတာ ပတ်ဝန်းကျင်က လေးစားမှုကို ရထားတဲ့သူကို ခေါ်တာပါ။ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကမှ မိမိကို မလေးစားဘူးဆိုရင် အဲဒီလူကို အောင်မြင်တဲ့သူလို့ မခေါ်နိုင်ပါဘူး။

လူအများရဲ့ လေးစားခြင်းကိုမှ စည်းရုံးထားနိုင်လျှင် မိမိရဲ့ လုပ်ငန်းများဟာ ရေရှည်မှာ အောင်မြင်အောင် ထိန်းထားနိုင်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး။

စည်းကမ်းရှိတဲ့သူကို ပတ်ဝန်းကျင်က လေးစားပါတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်က လေးစားမှုကို ရထားတဲ့သူဟာ အောင်မြင်တဲ့သူပါ။

စည်းကမ်းဆိုတဲ့ နေရာမှာလည်း လူတွေက ရေးသားပြန်ထားတဲ့ စည်းကမ်းနဲ့ မရေးသား မပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ စည်းကမ်းဆိုပြီး နှစ်မျိုး နှစ်စားရှိပါတယ်။

ရေးသားပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ စည်းကမ်းတွေဟာ အများနှင့် သတ်ဆိုင်တဲ့ နေရာတွေမှာ လိုက်နာရမှာ ဖြစ်ပြီး မရေးသား မပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ စည်းကမ်းတွေကိုတော့ မိမိရဲ့ အသိစိတ်ဓာတ်ဖြင့် လိုက်နာရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ အများနှင့် သတ်ဆိုင်
တဲ့ စည်းကမ်းတင်မကပါဘူး တစ်ကိုယ်ရည် တစ်ကာယ (မရေးသား
မပြဋ္ဌာန်းသော)စည်းကမ်းတွေကိုပါ အကောင်းဆုံးလိုက်နာပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေကတော့ ရေးသားပြဋ္ဌာန်းထားသော
စည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်တတ်သလို တစ်ဦးပိုင် စည်းကမ်းဆိုတာ
ကိုလည်း ထားလေ့မရှိပါဘူး။

ဒါဆိုလျှင်

အောင်မြင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ ဘယ်လိုစည်းကမ်းတွေ
ထားမလဲ။

အများနှင့် ဆိုင်သော စည်းကမ်းတွေက ရေးသား ပြဋ္ဌာန်း
ထားလို့ အထူးပြောစရာ မလိုပါဘူး။ မရေးသား မပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့
စည်းကမ်းတွေ အတွက်ပဲ ပြောစရာရှိပါတယ်။ ဘာကြောင့်လည်း
ဆိုတော့ ပိုပြီးတော့ အရေးကြီးလို့ပါ။

ဥပမာအားဖြင့် -

ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို ဆရာမက စာကျက်ပါလို့
ပြောပေမယ့် အဲဒီကျောင်းသားမှာ စာကျက်ခွင့် ရှိသလို၊ မကျက်ခွင့်
လည်း ရှိပါတယ်။

ဆရာသည် သူ၏ တာဝန်နှင့် စည်းကမ်းအရ (အများနှင့်
သက်ဆိုင်သော စည်းကမ်း) ကျောင်းသားကို စာကျက်ဖို့
တိုက်တွန်းခြင်းသာဖြစ်၏။ ကိုယ်တိုင်ဝင်၍ ကျက်ပေး၍လည်းမရ

သဖြင့် သူ့စည်းကမ်းအရ တာဝန်သိစွာ နှိုးဆော်ပေး၏။

ကျောင်းသားကသာ စာကို ထိထိရောက်ရောက်ဖြင့် စနစ် တကျ ကြိုးစား၍ ကျက်မှတ်မှုကသာ ကျောင်းသား၏ တာဝန်ဖြစ်၏။

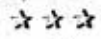
ဆရာမခိုင်းလို့ လုပ်တာထက် မိမိရဲ့ အသိစိတ်ဓာတ် (မရေးသား မပြဋ္ဌာန်းထားသော စည်းကမ်း)ဖြင့် မိမိဘဝ တိုးတက် အောင်မြင်မှုကို ရှေးရှုကာ ကျက်မှတ်ခြင်းဟာ ပိုပြီးတော့ ထိရောက်၏။

ပိုပြီးတော့ ထိရောက်မှု ရှိသလို အောင်မြင်သူတို့၏ အလေ့ အကျင့်ကောင်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာ အောင်မြင်မှုကို ဘယ်မက်သော လူတစ်ယောက်အနေ ဖြင့် စည်းကမ်းနှစ်ခုကို အချိုးကျ လိုက်နာမှု ဖြစ်သလို အသိစိတ်ဓာတ် နှင့် စည်းကမ်းကို ဘဝအောင်မြင်ရေးအတွက် လက်တွေ့ အကောင် အထည် ဖော်ဆောင်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် --

သင်ဟာ အောင်မြင်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ ဆိုရင် စည်းကမ်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

၁၆ အကြောင်းအရာ အောင်မြင်ရေးအတွက် အောင်မြင်ရေးအတွက်

Whoever Perseveres will be crowned.

၆။ လုံ့လ ပီရိယ ခိုသူသည် အောင်မြင်မှု ရရှိပေလိမ့်မည်။

ဂျိုဟန်ဂေါ့ဒ်ရိတ်ဗွန်ဟာဒါ

HERDER, JOHANN GOTTFRIED VON

အာရုံ စူးစိုက်ပြီးလုပ်ပါ

ပိပိကိုယ်တိုင်က အလေးအနက်ထားပြီး မလုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ အရာဝတ္ထု တစ်ခုထံ ကဘာအကျိုးတရားမှ မပျော်လှုပ်ပါနဲ့။

လောကမှာ လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ အလုပ်တွေကို လုပ်ဆောင် နေကြရသလို နောက်လည်းလုပ်ဆောင်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဆိုလျှင်

လူသားတိုင်း၊ လူသားတိုင်းဟာ အလုပ်တစ်ခုခုကို လုပ် ဆောင်တာချင်း တူပါလျက်နှင့် ဘာကြောင့် တချို့က ကြီးပွား တိုးတက်ကြပြီး တချို့က မကြီးပွား မတိုးတက်ကြတာလဲ။

ဘာမှ မလုပ်လို့ မအောင်မြင်တာထက် လုပ်ဆောင်နေပါ လျက်နှင့် မအောင်မြင်တာကတော့ စဉ်းစားစရာ တစ်ခု ဖြစ်နေပါတယ်။

(အောင်မြင်တဲ့ သူတွေက ဒီအချက်ကို အလေးအနက် စဉ်း စားကြပြီး မအောင်မြင်တဲ့ သူတွေကတော့ ဒီအချက်ကို မစဉ်းစား ကြပါဘူး။)

တချို့ ရှိကြပါတယ်။ တစ်ယောက်ယောက် အောင်မြင်နေတာကို တွေ့ရင် 'ဒီကောင် အရင်က... ငါနဲ့ ကျောင်းနေဖက် ဘာမှ မဟုတ်ဘူး... အခုမှ ကြီးပွားသွားတာ ...' လို့ ပြောလေ့ရှိကြတယ်။

'ဘာမှ မဟုတ်ဘဲ' ကြီးပွားသွားဖို့ ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အောင်မြင်မှုဆိုတဲ့ အရာဟာ ထိပေါက်သလို ရုတ်တရက် ရောက်လာတဲ့ အရာမဟုတ်ဘူး။

ကြိုးစားအားထုတ်မှု များစွာဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ရောက်လာ တတ်သော အရာဝတ္ထု ဖြစ်လို့ပါပဲ။

အတူတူ (ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း) လုပ်ဆောင်နေရင်း ကနေ သူက အောင်မြင် ကြီးပွားသွားခဲ့ပြီး မိမိက မအောင်မြင် မကြီးပွားတာဟာ ဘာကြောင့်ပါလဲ ဆိုတာကို သိဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

(အောင်မြင်တဲ့ သူတွေက အဲဒီအဖြေကို ရှာဖွေကြပြီး မအောင်မြင်တဲ့သူတွေကတော့ သူနဲ့ ကိုယ်နဲ့ ကံမတူဘူးလို့ ထင်လေ့ ရှိပါတယ်။)

လူချင်းလည်းတူတယ်၊ လုပ်ဆောင်မှုချင်းလည်းတူတယ်။ အချိန်ချင်းလည်းတူပါလျက်နဲ့ ဘာကြောင့် သူက ကြီးပွားသွားတာလဲ?

အဓိက အချက်ကတော့ 'အလုပ်ကို အာရုံ စူးစိုက်မှု အကောင်းဆုံး ပြုလုပ်တဲ့သူ' ကပဲ အောင်မြင်သွားပါတယ်။

အောင်မြင်မှု မအောင်မြင်မှု၊ ကြီးပွားမှု မကြီးပွားမှု ၊ စသော

အချက်အလက်နှစ်ခုရဲ့ ကြားကို အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်တာဟာလဲ အာရုံစူးစိုက်မှု ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေက ဘယ်အရာကိုပဲ ပြုလုပ်ပြုလုပ် အာရုံစူးစိုက်မှု အမြည့်ဖြင့် ပြုလုပ်လေ့ရှိပါတယ်။ မအောင်မြင်တဲ့ သူတွေကတော့ အလုပ်ကို ပေါ့တိ ပေါ့ဆ ပြုလုပ်လေ့ရှိပါတယ်။

ဘယ်အရာကို မဆို အာရုံစူးစိုက်မှု အပြည့်ဖြင့် ပြုလုပ်တော့ အဲဒီအလုပ်က ပိုပြီးတော့ ကျွမ်းကျင်လာပါတယ်။ ကျွမ်းကျင်မှု ရှိလာလေလေ အခွင့်အရေးနှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်လည်း ပိုပြီးတော့ ရလာလေလေပဲ။

ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့

အလုပ် လုပ်သည့်နေရာမှာ အလုပ်ထဲကို ရာနှုန်းပြည့် စူးစိုက်ပြီးလုပ်တော့ အဲဒီအလုပ်ကို ကျွမ်းကျင်လာတယ်။ ကျွမ်းကျင်မှု ရှိတော့ နှစ်သက်မှုပါ ရှိလာတယ်။

လူဟာ မိမိလုပ်ဆောင်တဲ့ အလုပ်ကို ကျွမ်းကျင် နှစ်သက်မှု ရှိစွာနှင့် လုပ်ဆောင်နိုင်ပြီဆိုလျှင် မိမိဟာ အောင်မြင်မှု လမ်းကြောင်းပေါ်ကို ရောက်ဖို့ အခွင့်အရေး ရသွားခြင်းပါပဲ။

အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘဲ

တစ်ခုခုကို စမ်းလုပ်ကြည့်၊ လုပ်ဆောင်ကတည်းက အာရုံစိုက်မှုက မပြည့်ဝတော့ ကျွမ်းကျင်မှုက မရှိ၊ ကျွမ်းကျင်မှု မရှိတော့ အခက်အခဲတွေက ကြုံလာ၊ ကြုံလာတဲ့အခက်အခဲကို မဖြေရှင်းနိုင်တော့ မပျော်ရွှင်မှုတွေ ဖြစ်သွားပါတယ်။

မိမိလုပ်ဆောင်တဲ့ အလုပ်ကိုမှ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် မလုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ အဲဒီအလုပ်မှာ အောင်မြင်ဖို့ ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

ဒါဟာ အလုပ်လုပ်တာချင်းတူပါလျက်နှင့် အောင်မြင်မှု ရခြင်း မရခြင်းကို ပိုင်းခြားပေးလိုက်သော အာရုံစူးစိုက်မှု ဖြစ်၏။

မအောင်မြင်တဲ့ လူအများစု အတော်များများဟာ ဘယ်အလုပ်ကိုပဲ ပြုလုပ် ပြုလုပ် ရာနှုန်းပြည့် အာရုံစူးစိုက်မှု အပြည့်အဝ မထား တတ်ကြပါဘူး။

အဲဒီလူတွေဟာ များသောအားဖြင့် အခွင့်အရေးကိုတော့ ပိုပြီးတော့ ယူတတ်လေ့ရှိကြပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ချက်ကို အကောင်းဆုံး မပြဘဲ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အပြည့်အဝ ယူချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်အနေဖြင့် အောင်မြင်မှုကနေ သွေဖယ်သွားဖို့ ငါးဆယ်ရာခိုင်နှုန်း သေချာသွားပါတယ်။

တကယ်တော့ အောင်မြင်မှု ဆိုတာ လုပ်ပိုင်ခွင့် အများအပြား ရှိတဲ့လူကို ခေါ်တာပါ။ အခွင့်အရေးများတဲ့ သူတွေဟာ လုပ်ပိုင်ခွင့် များစွာကို ရရှိထားသူများလည်း ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ စပြီး လုပ်ပြီ ဆိုကတည်းက အာရုံစူးစိုက်မှု ပြည့်ဝစွာဖြင့် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြတယ် ဆိုတာကိုတော့ သံသယ ရှိစရာ မလိုပါဘူး။

အာရုံစူးစိုက်မှု ပြည့်ဝစွာဖြင့် မိမိအလုပ်ကို လုပ်ဆောင်တဲ့ သူဟာ မိမိအလုပ်ကို နှစ်သက်မြတ်နိုးတဲ့သူ ဖြစ်သလို မိမိအလုပ်ကို လေးစားတဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိအလုပ်ကို လေးစားမှု ရှိတဲ့သူဟာ အောင်မြင်မှု ရှိတဲ့သူ လည်းဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်သူမဆို မိမိရဲ့ အလုပ်ကို မလေးမစားလုပ်သောအခါ အဲဒီအလုပ်ကို သူတစ်ပါးတို့ကလည်း လေးစားမှု ရှိဖို့ဆိုတာ မဖြစ် နိုင်ပေ။ သူတစ်ပါးတို့ အလေးထားမှု မရှိတဲ့ အလုပ်ဟာ အများကြားမှာ ထင်ရှားဖို့ မဖြစ်နိုင်ပေ။

အောင်မြင်မှုဆိုတဲ့ အရာဟာ (တမင်တကာ) သူတစ်ပါး တို့ အထင်ကြီးအောင် လျှောက်လုပ်နေရသော အရာမဟုတ်ပေ။ (သို့သော်) အောင်မြင်မှု ရလာလျှင်တော့ လူတိုင်းက အထင်ကြီးလာတာ သဘာဝပါပဲ။

လူအထင်ကြီးအောင် ပြုလုပ်တာထက် မိမိလုပ်ရပ်က လူအထင်ကြီးစရာ ဖြစ်လာတာကို ပိုပြီးတော့ ဂုဏ်ယူလေ့ရှိပါတယ်။

အဲဒီအတွက် တမင်တကာ ဖန်တီးပြီး ပြုလုပ်စရာတော့ မလိုအပ်ပါဘူး။ မိမိလက်ရှိ ပြုလုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကိုပဲ ရာနှုန်းပြည့် အာရုံစူးစိုက်မှု အပြည့်အဝ ထားပြီးလုပ်ပါ။

မိမိအလုပ်ကို အာရုံစူးစိုက်မှု အပြည့်အဝ ထားတဲ့လူတစ် ယောက်အဖို့ အခြားတစ်နေရာကို အာရုံရောက်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

လက်ရှိပြုလုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကိုပဲ စိတ်ဝင်စားပါတယ်။
လက်ရှိ ပစ္စည်းအလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ သူဟာ အောင်မြင်မှု ထိတ်တန်
တဲ့လူပဲဖြစ်ပါတယ်။

မအောင်မြင်တဲ့ သူတွေကစေ့? လက်ရှိအလုပ်ကို အကောင်း
ဆုံးဖြစ်အောင် မလုပ်ကြပါဘူး။

Remember that there is nothing stable in human affairs, therefore avoid undue elation in prosperity or undue depression in adversity.

လူ့ရေး လူ့ရာတွင် ဘာမှ တည်မြဲခြင်းမရှိသည်ကို စိတ်ထဲ၌ စွဲမှတ်ထားပါ။

ထိုကြောင့် အဆင်ပြေသည် အခါများ၌ အလွန်အမင်း ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ကံဆိုး
မိုးမှောင်ကျသည် အခါများ၌ စိတ်ဓာတ် အကြီးအကျယ် ကျခြင်းကို ရှောင်ပါ။

အိုင်ဆိုစရေးတီးစ်

ISOCRATES

အောင်မြင်သူနှင့် စိတ်ဓာတ်

စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက် ခိုင်မာခြင်းဟာ အောင်မြင်သူတို့၌ ရှိသော အမူအကျင့်ကောင်းတစ်ခုဖြစ်၏။ ထိုအမူအကျင့်မျိုးကို မအောင်မြင်သော သူတို့၌ မတွေ့ရတတ်ပေ။

စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက် ခိုင်မာတဲ့ သူဆိုတာ ဘယ်လို လောကဓံ တရားမျိုးကိုပဲ ကြုံတွေ့ကြုံတွေ့ အပြုံးမပျက်ဘဲ ကြုံလာသမျှ လောကဓံကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့် မိမိလိုလားသော ပန်းတိုင် (အောင်မြင်မှု)ကို အရယူနိုင်သောသူကို စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက် ခိုင်မာသူလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အောင်မြင်မှုဆိုတဲ့ အရာကို အလွယ်တကူ မရနိုင်သလို စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်ခိုင်မာမှု ဆိုတဲ့ အရာဟာလည်း အလွယ်တကူ ရယူနိုင်သော အရာ မဟုတ်ပေ။

အလွယ်တကူ မရနိုင်ဘူး ဆိုပါက ရဖို့ရန် ခက်ခဲနေသော အရာတစ်ခုလားဆိုတော့ မဟုတ်ပေ။ စနစ်တကျ လေ့ကျင့် ကြိုးစားမှု ရှိဖို့သာ လိုအပ်သော အရာဖြစ်၏။

မအောင်မြင်တဲ့သူတွေက စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက် ခိုင်မာခြင်းကို ပြုဖို့ရန် ခက်ခဲသော အရာလို့ မြင်လေ့ရှိကြပေမယ့် အောင်မြင်မှုကို တပ်မက်သော သူများကတော့ လူတိုင်းမှာ ရှိသင့် ရှိထိုက်သော အမှုအကျင့်လို့ မြင်ထားလေ့ရှိပါတယ်။

ဒါဆိုလျှင်

လူဟာ စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက် ခိုင်မာအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲ။

တကယ်တော့ စိတ်ဓာတ် ရင့်ကျက်ခိုင်မာမှု ဟူသည် အသက်အရွယ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှင့်အညီ အပြုအမူ အလေ့အကျင့်များ ပါ ပတ်ဝန်းကျင်လောကနှင့် သဟဇာတဖြစ်စွာ အကောင်းဆုံး ဆက်ဆံ လှုပ်ရှားနိုင်တဲ့သူကို ခေါ်ပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့်

ငယ်စဉ် ကလေးဘဝက တစ်ခုခု မရပါက (အလိုမကျ သဖြင့်) ငိုခြင်း၊ စိတ်ကောက်ခြင်းဟာ သဘာဝကျပေမယ့် ကြီးရင့်လာ သောအခါ၌ကား ထိုကဲ့သို့ အမှုအကျင့်မျိုး ပြုကျင့်ပါက သဘာဝ မကျသလို စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်သူလည်း မဖြစ်နိုင်ပေ။

စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်သူ မဖြစ်ပါက အောင်မြင်တဲ့သူလည်း ဖြစ်လာမည်မဟုတ်။

နောက်တစ်ချက်က စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက် ခိုင်မာတဲ့သူတွေဟာ

အရွယ်နှင့် လိုအပ်ချက်ကို အကောင်းဆုံးနားလည်ထားတဲ့သူတွေ လည်းဖြစ်ပါတယ်။

အထူးကု ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်သူအတွက် စာမေးပွဲ အကြိမ်ကြိမ်ကျနေလို့ မဖြစ်ပေ။ ငယ်စဉ်က စပြီး မိမိလိုလားသော ပန်းတိုင်မရောက်မချင်းကြိုးမှုကို မြင့်တင်သွားရမည် ဖြစ်၏။

ရှစ်တန်းမှာ စာတစ်နေ့ ခုနစ်နှစ်မှာရှိ ကျက်သူအဖို့ ကိုးတန်းမှာ စာတစ်နေ့ ရှစ်မှာရှိ ကျက်ဖို့ လိုအပ်လာပါပြီ။ ဆယ်တန်းရောက်ရင်တော့ စာကျက်ချိန်ကို ပိုပြီးတော့ တိုးရမှာဖြစ်သလို အခြားသော အရာ (အောင်မြင်မှုက အပ ဖြစ်သော ကလေးဆန်စွာ ဆော့ကစားခြင်း) တို့ကိုလည်း လျော့ချရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာ စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်ခိုင်မာသူတို့ရဲ့ အရွယ်နှင့် လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းမှု ဖြစ်၏။ အရွယ်နှင့် လိုအပ်မှုကို မရရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ အောင်မြင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်သလို စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်ခိုင်မာဖို့လည်း မဖြစ်နိုင်ပေ။

စိတ်ဓာတ် မရင့်ကျက်တဲ့ အရွယ်နှင့် လိုအပ်ချက်ကို မဖြည့်ဆည်းနိုင်တဲ့ မအောင်မြင်တဲ့ သူတွေဟာ -

အရာရာကို တစ်ကောင်းဆန်လေ့ရှိတယ်။

တစ်ခုခုဖြစ်ရင် အမှန်တရားနှင့် နီးစပ်အောင် မစဉ်းစားကြ

သူတကာဝန်ကိုယ့်ကာဝန်ဆိုတာကို မခွဲခြားဘဲ သူတစ်ပါးတို့ အပေါ်မှာ မှီခိုလွန်းအားကြီးခြင်းပါပဲ။

တကယ့်ကို စိတ်ဓာတ် ရင့်ကျက်ခိုင်မာပြီး အောင်မြင်တဲ့ သူတွေကတော့ စိတ်ညစ်တွေဝေမှု မရှိဘဲ အရာရာကို ပျော်ရွှင်မှုဖြင့် ဖြတ်သန်းလေ့ရှိပါတယ်။

အခက်အခဲ ပြဿနာတွေကို ကြိုတင်စဉ်းစားပြီး ပြင်ဆင်တတ် သလို ကိုယ့်ကိုကိုယ် အားကိုးကာ ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် အကျိုး အကြောင်း ကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိတယ်။

နောက်တစ်ခုက မလိုလားအပ်တဲ့ ပြဿနာတွေ ဖြစ်ပေါ် မလာအောင် မိမိကိုယ်ကိုယ်ကို ထိန်းချုပ်သလို၊ မိမိ သူတစ်ပါးတို့ အတွက် ပြဿနာကို အစီအရင်ခံပေးသင့်တဲ့ အခါမှာလည်း တိကျမှန် ကန်စွာ အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်းတွေဟာ အောင်မြင်သော၊ စိတ်ဓာတ် ရင့်ကျက်ခိုင်မာသော သူတွေရဲ့ အလေ့အထများဖြစ်ပါတယ်။

ဒေါက်တာ ကျော်စိန်၏ (သင့်ဘဝတွက်တာ အသုံးချ စိတ်ပညာ) စာအုပ်မှာတော့ စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်သော အရွယ်ရောက် ပြီးသူ တစ်ဦးဟာ ဘဝနှင့်ပတ်သက်သည့် စစ်မှန်သော ခံယူချက်တို့ ရှိရမည် ဖြစ်၏။

ယင်းတို့ကား-

- ၁။ အချိန်ကို စနစ်တကျ နားလည် အသုံးချတတ်ခြင်း။
- ၂။ ကြောင်းကျိုး ဆက်နွယ်မှုတို့ကို သိနားလည်ခြင်း။

- ၃။ စစ်မှန်သော ဘဝပန်းတိုင်ရှိခြင်း။
- ၄။ စိတ်ကူး ဆန္ဒပြုရုံဖြင့် မပြီးဘဲ လက်တွေ့ လုပ်ဆောင်မှု အကောင်အထည် ဖော်တတ်ကြောင်း သဘောပေါက်ခြင်း။
- ၅။ ဘဝအတွက် ဆီလျော်သော ရွေးချယ်မှုတို့ ပြုလုပ်နိုင်စွမ်း ရှိခြင်း။

၆။ ဓမ္မဓိဋ္ဌါန်ကျခြင်းဆိုပြီး စိတ်ဓာတ် ရင့်ကျက် ခိုင်မာ သူတစ်ယောက်မှာ ရှိလေ့ရှိသင့်သော အလေ့အထ ခြောက်ရပ်ကို ဖော်ပြထားတာ တွေ့ရပါတယ်။
 အချိန်ကို စနစ်တကျ သုံးတတ်ခြင်း၊ အချိန်၏ တန်ဖိုးကို အကောင်းဆုံး သိခြင်းတွေဟာ အောင်မြင်သူတို့ရဲ့ ပြုမူချက်ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ဓာတ် ရင့်ကျက်ခိုင်မာသော လူတွေဟာလည်း မိမိပတ်ဝန်းကျင်တွင်ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲနေသော အရာဝတ္ထုတွေကို အကြောင်းနှင့်အကျိုး အကောင်းနှင့် အဆိုးကို ခွဲခြားမှု ရှိစွာဖြင့် ဆက်စပ်တွေးခေါ်မှု ရှိပါတယ်။

ဆက်စပ်တွေးခေါ်မှု ရှိသလို အကြောင်းကောင်းမှ အကျိုးကောင်းမည်၊ ကြိုးစားမှုရှိမှ အောင်မြင်မှု ရှိမည်ဟူသော နိယာမ သဘောတရားကို နားလည်ထားရှိ၏။

အောင်မြင်မှုဆိုသော အရာဟာလည်း ဒီအတိုင်းထိုင်နေသော သူတွေထံကို ရောက်လာမည့် အရာမဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုလည်း သိထား

သည့်အလျောက် အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်လေ့ ရှိကြပါတယ်။

အဲဒီလို ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာလည်း ပရမ်းပတာ ပြုလုပ် တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်ကို အသေအချာ ချမှတ်ပြီးမှ ကြိုးစား ဆောင်ရွက်ပါတယ်။ မအောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ မိမိစိတ်ကူးထားသော ပန်းတိုင်နှင့် မိမိကိုယ်ပိုင်စွမ်းရည်တို့ ကိုက်ညီမှု ရှိမရှိ ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင် ဆိုတာကို မစဉ်းစားဘဲ သူတစ်ပါးတွေ ပေးတဲ့ အကြံနဲ့ ပန်းတိုင်ကို ထားလေ့ရှိပါတယ်။

တကယ်တော့ သူတစ်ပါးဆိုတာ မိမိမဟုတ်သလို၊ မိမိဟာ လည်း သူတစ်ပါး မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီတော့ သူတစ်ပါး နှုတ်ဖျားမှာ နားယောင်ဖို့ မလိုပါ။

တကယ်အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ ပန်းတိုင်နှင့် မိမိရဲ့ လုပ်ကိုင်မှု စွမ်းအားကို အသေအချာ စိစစ်ပြီးမှ ပန်းတိုင်ကို ရွေးချယ် လေ့ရှိကြပါတယ်။

ဘယ်ဟာ အကောင်းဆုံးဆိုတာကို မသိတဲ့သူ တစ်ယောက် အဖို့ မည်သည့် အကောင်းဆုံးအရာမှ ရရှိလာမည် မဟုတ်ပေ။

အဲဒီအတွက် မိမိရဲ့ ပန်းတိုင်ဟာ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်နေလို့ မရ၊ လက်တွေ့ဘဝဖြင့် အကောင်းဆုံး နီးစပ်သော ဘဝတစ်ခုကို အကောင်းဆုံးရွေးချယ်ပြီး လက်တွေ့ကျကျ ဆောင်ရွက်ရပါမည်။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေမှာ ဟိုဟာ လုပ်ရင် ကောင်းမလား၊ ဟိုနေ့ လုပ်ရင်ကောင်းမလား ဆိုတဲ့ မပြတ်မသား စိတ်ကူးမျိုးရှိသလို၊

ပြတ်သားတဲ့ လုပ်ဆောင်မှုမျိုးလည်း မရှိပေ။

အဲဒီအမှုအကျင့်မျိုးတို့ကို မအောင်မြင်တဲ့ သူတွေမှာပဲ ရှိပါတယ်။

အကယ်၍ သင်ဟာ အောင်မြင်ချင်တဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ် ပြီး အဲဒီအမှုအကျင့်တွေ ရှိနေရင်တော့ ဖျောက်ပစ်ရပါလိမ့်မယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့

နှစ်လမ်းသွားတဲ့လူအဖို့

ခရီးတွင်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေက တစ်လမ်းတည်းသော ခရီးကို ရွေးချယ်လေ့ ရှိကြပေမယ့်၊ မအောင်မြင်တဲ့ သူတွေကတော့ နှစ်လမ်း စလုံးကို ရွေးချယ်ချင်ကြပါတယ်။ တစ်ခုမရ၊ တစ်ခုရဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ် မျိုးပါ။

အောင်မြင်တဲ့ သူတွေကတော့ တစ်ခုတည်းသော အခွင့် အလမ်းကိုပဲ ရွေးချယ်ပြီး အဲဒီတစ်ခုတည်းမှာလည်း မိမိဘဝနှင့် ဆီလျော်သလို အဲဒီတစ်ခုကိုလည်း မရရအောင် မဖြစ်ဖြစ်အောင် ရယူလေ့ ရှိပါတယ်။

တစ်ခုခုကို စိတ်ဒွိဟ ဖြစ်တဲ့ အကျင့်ဟာ . . .

မအောင်မြင်တဲ့သူတွေရဲ့ အမှုအကျင့် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို လူတွေဟာ ပတ်ဝန်းကျင် ရှုထောင့်မျိုးကို

ဓမ္မစိဋ္ဌိန်ကျကျ မသုံးဆောင် တတ်ကြပေ။ ဓမ္မစိဋ္ဌိန်ကျကျ မကြည့်တတ်ကြသဖြင့် သူတစ်ပါးတို့ဖြင့် အဆင်မပြေနိုင်။

သူတစ်ပါးဖြင့် အဆင်မပြေနိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ လူအများကြားမှာ နေတတ်၊ ထိုင်တတ်၊ ခေါင်းဆောင်တတ်ဖို့ဆိုတာ ဖြစ်မလာနိုင်ပေ။

ဒီတော့ အောင်မြင်သော စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက် ခိုင်မာသော သူတွေဟာ အများကို ဓမ္မစိဋ္ဌိန်ကျကျ ကြည့်တတ်သလို ဘယ်အရာ ကိုပဲ ပြုလုပ်ပြုလုပ် ဓမ္မစိဋ္ဌိန်ကျကျပဲ ပြုလုပ်လေ့ရှိပါတယ်။

သင့်မှာ အောင်မြင်ဖို့ အခွင့်အလမ်းရှိပါတယ်။ အဲဒီအခွင့် အလမ်းကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ စိတ်ဓာတ် ရင့်ကျက်ခိုင်မာတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ။

In all things, success depends upon previous preparation, and without such preparation there is sure to be failure.

အရာအားလုံး၌ အောင်မြင်မှုသည်

ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု အပေါ်မူတည်သည်။

ဤသို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ရှိမထားလျှင်

ရှုံးနိမ့်ရန်မှာ ကျိန်းသေလှသည်။

ကွန်ဖြူရှပ်

CONFUCIUS

အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ

အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ ဘယ်တော့မဆို ဘယ်အရာကိုပဲ လုပ်လုပ် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်ပဲ လုပ်လေ့ရှိပါတယ်။

အလုပ်တစ်ခုကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်တာနဲ့ ကောင်းတာတွေချည်းပဲ ရွေးချယ်ပြီး လုပ်ဆောင်တာဟာ တူသယောင်နဲ့ မတူပါဘူး။

ကောင်းတာတွေချည်းပဲ ရွေးပြီးလုပ်ဆောင်တာဟာ တကယ် အောင်မြင်တဲ့ သူတွေရဲ့ သဘာဝ အမူအကျင့်တစ်ခု မဟုတ်သလို သဘာဝကျတဲ့ အရာတစ်ခုလည်း မဟုတ်ပေ။

ကောင်းတာကိုမှ ရွေးချယ်ပြီးလုပ်ဆောင်တတ်တာဟာ အခွင့်အရေး သဘောဆောင်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ အခွင့်အရေးကို အလကား ယူဆောင်လေ့ မရှိပေ။ အခွင့်အရေးနှင့် ညီမျှသော ကြိုးစားအားထုတ်မှုကိုလည်း အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်ပေးလေ့ရှိပါတယ်။

မအောင်မြင်တဲ့ သူအချို့က ပြောပါလိမ့်မယ်။ လူတိုင်းဟာ အကောင်းကို ကြိုက်မှာပေါ့။ ဘယ်သူမဆို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်မှာပေါ့လို့ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပြောဆိုလေ့ရှိကြပါတယ်။

တကယ်တော့ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်တယ်ဆိုတာ အလေးနက်ဆုံးနှင့် အသေအချာ စွမ်းရည် ပြည့်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလူတွေဟာ အခွင့်အရေးကိုလည်း အကောင်းဆုံး မျှော်လင့်ပါတယ်။

တကယ်တော့ သူတို့ဟာ 'အကြောင်းတည်း'ဟူသော အကောင်းကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ လုပ်ခဲ့သဖြင့် 'အကျိုးတည်း'ဟူသော အခွင့်အရေးကောင်းနဲ့ ထိုက်တန်စွာ ရခဲ့တာပေါ့။

* အကောင်းဆုံးကို လိုချင်ရင်

အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ရပါလိမ့်မယ်။

မည်သည့်အရာကိုမဆို အချိန်တိုင်းမှာ အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်လေ့ ရှိသူအဖို့ အခွင့်အရေးကောင်းတွေက မလွဲမသွေ ရောက်လာလေ့ရှိပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့်

မိမိလုပ်ဆောင်နေကျ မဟုတ်သော နေရာ တစ်ခုကို လုပ်ဆောင်ရဖို့ အခွင့်အရေး ရရှိလာပါက ထိုနေရာကို မိမိက အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်လိုက်ပါက ထိုနေရာသည် မိမိအဆင်သင့် ဖြစ်နေကြောင်း ပြသလိုက်သလိုပင် ဖြစ်၏။

လုပ်ဆောင်သည့် ကာလက မရှိသုံးဖြင့်သာ သုံးလိုက်သော်လည်း မိမိ၏ လုပ်ဆောင်မှုစွမ်းရည်ကို အကောင်းဆုံး ပြသလိုက်သဖြင့် ခေါင်းဆောင်တို့၏ အမြင်တွင် မိမိဟာ မရှိမဖြစ် သုံးရမည့် လူတစ်ယောက်လို့ မြင်သွားပါလိမ့်မယ်။

မအောင်မြင်တဲ့သူတွေက နေရာတကာ (မရှိသုံး) ဘဝဖြင့် နေရတာကို ကျေနပ်လေ့ရှိပြီး အောင်မြင်တဲ့သူတွေကတော့ (မရှိသုံး) ဘဝကနေ(မရှိမဖြစ်သုံး) ဘဝရောက်အောင် ကြိုးစားရယူလေ့ ရှိပါတယ်။

မရှိသုံးတဲ့လူတွေဟာ ဘယ်အရာကိုပဲ ပြုလုပ်ပြုလုပ် ဖြစ်ကတတ်ဆန်းလုပ်ဆောင်လေ့ရှိပြီး 'မရှိမဖြစ်သုံးတဲ့' သူတွေကတော့ ဘယ်အရာကိုပဲ ပြုလုပ်ပြုလုပ် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်လေ့ရှိပါတယ်။

အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်ဖို့ လူဟာ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိုက်က မြင့်မားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ယုတ်နိမ့်တဲ့ စိတ်ဓာတ်နှင့် မြင့်မြတ်တဲ့ဘဝကို မျှော်မှန်းလို့ မရပါဘူး။

စိတ်ဓာတ်နိမ့်ကျတဲ့လူတွေဟာ လုပ်ရပ်တွေကပါ နိမ့်ကျပါတယ်။ လုပ်ရပ် နိမ့်ကျတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ မြင့်မြတ်တဲ့ဘဝဆိုတာ ရှိလာမည် မဟုတ်သလို မြင့်မြတ်သော အကျိုးတရားလည်း ရလာမည် မဟုတ်ပေ။

ဆန့်ကျင်ဘက် အနေအားဖြင့်သာ မကောင်းတာကို ပြုလုပ် သဖြင့် မကောင်းတဲ့ အကျိုးတရားတွေက ဖိစီးပြီး ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် အဆင်မပြေဖြစ်ကာ မအောင်မြင်ခြင်း၊ ရှုံးနိမ့်ခြင်း ထွေနှံ့ပဲ ကြုံတွေ့ကာ ဘဝခရီးကို ခက်ခဲစွာဖြင့် ဖြတ်သန်းရတတ်ပါတယ်။

ဒါဟာ စိတ်ဓာတ်ကောင်းဖြင့် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် မလုပ် ဆောင်ခဲ့လို့ မအောင်မြင်တဲ့သူတွေ ကြုံတွေ့ရနိုင်တဲ့ အနေအထားမျိုးပါ။

အဲဒီလူတွေဟာ အစာယံ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်က အခြေ အနေ (အနေအထားမှန်)ကို မသိဘဲ အခွင့်အရေးတစ်ခုကို ပေးမိ ပြန်ရင်လည်း အဲဒီ အခွင့်အရေးကို အကောင်းဆုံး အသုံးမချနိုင်သဖြင့် (နဂိုရှိရင်း စိတ်ဓာတ်ကြောင့်) အခွင့်အရေးဟာ ရေရှည်မရဘဲ တစ်ခဏ မျှသာ ရောက်ရှိလာပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ မည်သည့်အလုပ်ကိုမဆို ပြီးပြီးရော သဘောမျိုးမလုပ်ဘဲ အကောင်းဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်လေ့ ရှိတာဟာ စိတ်ထားကောင်းတစ်ရပ်ကြောင့် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ငြင်းပယ်လို့ မရနိုင်သလို -

မအောင်မြင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာလည်း ဘယ်အရာကို မဆို ဝတ်ကျေ တမ်းကျေ ပြုလုပ်တာဟာ စိတ်ဓာတ်အောက်တန်းကျ မှုကြောင့် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ပေါ်လွင်စေပါတယ်။

တကယ်တော့ အထွတ်အထိပ်တစ်နေရာ ပန်းတိုင်တစ်ခု၊
အောင်မြင်တဲ့ ဘဝတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ ဆိုရင် စိတ်ထားကောင်းမွန်မှု
ဟာ အခြေခံ လိုအပ်မှု ဖြစ်သလို အမြဲမပြတ် ရှိနေရမယ့် အရာတစ်ခု
လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ထားကောင်းရှိနေတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ အခက်အခဲ
ဖြစ်ရင်လည်း ခဏပဲ ဖြစ်တတ်သလို၊ အခွင့်အရေးမဲ့ (မရှိသုံး) ဘဝဖြင့်
လည်း ခဏပဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အမြဲတမ်း မဖြစ်ပါဘူး။

ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သူ့ရဲ့ စိတ်ထားကောင်းမွန်မှုနှင့်
အကောင်းဆုံးလုပ်ရပ် (သပ်ရပ်သော ၊ သန့်ရှင်းသော ၊ ပီပြင်သော၊
မြန်ဆန်သော ၊ တုံ့ဆိုင်းမှုမရှိသော၊ အချိန်ကို တန်ဖိုးထားသော ၊
ကြီးစားမှု အားကောင်းသော)ကပဲ သူ့ကို အခွင့်အရေးကောင်းတွေ
ရရှိဖို့ ဖန်တီးနေပါလိမ့်မယ်။

ဘယ်သူမဆို အောင်မြင်တဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ အစွမ်း အစ
ရှိပေမယ့် အဲဒီအစွမ်းအစဟာ စိတ်ထားကောင်းတစ်ခုကို အခြေမခံ
ဖူးဆိုရင်တော့ အောင်မြင်မယ့် ဘဝတစ်ခုကိုပိုင်ဆိုင်ဖို့ ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်
ပေ။

အကယ်၍ မသာမာတဲ့ ဖြတ်လမ်းနည်းတွေနဲ့ ကြီးပွားနေမယ်
ဆိုရင်တောင်မှ ရေရှည်မှာ အစမ်းသပ်ခံနိုင်မှာ မဟုတ်သလို ရေရှည်မှာ
တည်မြဲဖို့လည်း မသေချာပါဘူး။

သေချာတဲ့ အောင်မြင်မှု တစ်ခုကို ရရှိဖို့ဆိုရင် ဘယ်အရာကို မဆို အသေအချာ လုပ်တတ်တဲ့ အကျင့်တစ်ခု ရှိနေမှ ရပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီအတွက် အခြားအရာကို လုပ်ဆောင်လို့ မရပါဘူး။ မိမိရဲ့လုပ်ရပ်တိုင်းကို အကောင်းဆုံးစိတ်ထားဖြင့် အကောင်းဆုံးလုပ် ဆောင်မှ ရပါလိမ့်မယ်။

***

**A life spent worthily should be measured
by deeds, not years .**

အကျိုးရှိစွာ ကုန်ဆုံးသည် ဘဝကို
အချိန်ကာလဖြင့် တိုင်းတာ၍ မရ၊
လုပ်ဆောင်မှုဖြင့်သာ တိုင်းတာသင့်သည်။

ရစ်ချတ်ဘရင်းစ်လေးရှီရီဒန်
SHERIDAN, RICHARD BRINSLESY

လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ

အလုပ်က မခက်ခဲပါဘူး။

မလုပ်ဖြစ်သေးတာ ခက်ခဲနေတာပါ။

မအောင်မြင်တဲ့ လူအများစုမှာ အဓိက တွေ့ရှိရလေ့ရှိတဲ့ အချက်တစ်ခုကတော့ အလုပ်ကို စတင်ဖို့ ခက်ခဲနေခြင်းပါပဲ။

(ကျောင်းသားဟာ စာလုပ်ဖို့ အချိန်ဆွဲတယ်၊ စာရေးဆရာ ဟာ စာရေးဖို့ အချိန်ဆွဲတယ်၊ အားကစားသမားဟာ လေ့ကျင့်ဖို့ အချိန်ဆွဲတယ်၊ စီးပွားရေးသမားဟာ ဈေးကွက်အခြေအနေကို သိဖို့ အချိန်ဆွဲတယ်) စသည်ဖြင့် -

အလုပ်တစ်ခုကို စတင်ပြီး လုပ်ဆောင်ဖို့ ခက်ခဲလေလေ အောင်မြင်ဖို့ဟာလည်း ခက်ခဲလာလေပါပဲ။

အောင်မြင်တဲ့ သူတွေဟာ ခရီးတစ်သောင်းရဲ့ ပထမဆုံး ခြေလှမ်းကို စပြီးလှမ်းလေ့ရှိသူတွေ ဖြစ်ပေမယ့် မအောင်မြင်တဲ့

သူတွေကတော့ အဲဒီခြေလှမ်းကို စလမ်းဖို့ ခက်ခဲနေကြသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ အောင်မြင်ကြီးပွားဖို့ စိတ်ဓာတ်ရှိကြ ပေမယ့် အောင်မြင်မှုကို အစပျိုးတဲ့ လုပ်ဆောင်မှုမျိုးကိုတော့ စတင်လုပ် ဆောင်ဖို့ ဝန်လေးနေတတ်ကြပါတယ်။

တချို့က ပထမဆုံးခြေလှမ်းကို စတင်လှမ်းဖို့ မစဉ်းစားဘဲ 'ဟိုးအဝေးကြီးက ရောက်မလာသေးတဲ့ အရာဝတ္ထုတွေကို စတင်ဖို့ စဉ်းစားတတ်ကြပါတယ်။

တကယ်တော့ အောင်မြင်မှုဆိုတာ ဟိုးအဝေးကြီးက ရောက်မလာသေးတဲ့၊ မဖြစ်ပေါ်သေးတဲ့ အရာဝတ္ထုမဟုတ်ပေ။ ယခု လက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝကို အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မအောင်မြင်တဲ့ သူတွေက ရောက်မလာသေးတဲ့ အနာဂတ် အကြောင်းကို စပြောကြပြီး အောင်မြင်တဲ့သူတွေကတော့ ပစ္စုပ္ပန် လက်တွေ့ အနေအထားကိုပဲ ပြောလေ့ရှိကြပါတယ်။

တကယ်အောင်မြင်မှုဟာ အနာဂတ်မှာမရှိဘဲ ပစ္စုပ္ပန် လက်တွေ့ဘဝမှာပဲ ရှိပါတယ်။

လက်တွေ့ ပစ္စုပ္ပန်ကျသော ခြေလှမ်းတွေကိုသာ တစ်လှမ်း ပြီး တစ်လှမ်း မှန်မှန်သွားနိုင်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

အဲဒီလို သွားတဲ့ အခါမှာလည်း ဖြစ်ပါ့မလားဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်

နဲ့သွားလို့ကတော့ ဘယ်တော့မှ ခရီးမရောက်ပါဘူး။ မဖြစ်ဖြစ်အောင် သွားမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ သွားမှ ရောက်ပါလိမ့်မယ်။

စမ်းတဝါးဝါးနှင့် သွားတဲ့လူအဖို့

ဘယ်ခရီးမှ မရောက်ပါဘူး။

ပုံမှန်သွားသည်၊ ပုံမှန်လုပ်ဆောင်သည် ဆိုသော်လည်း မိမိ၏ အနေအထားကို မှန်ကန်ရဲ့လား၊ နည်းစနစ်ကျရဲ့လား ဆိုတာကို အမြဲ စမ်းသပ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

မိမိရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုကို မစိစစ် မဝေဖန်တတ်သူ တစ်ယောက် အဖို့ မိမိရဲ့ အားနည်းချက်၊ အားသာချက်ကို သိဖို့လည်း ခက်ခဲပါတယ်။

အားသာချက်နဲ့ အားနည်းချက်ကို မသိတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ဟာ လည်း ပန်းတိုင်ကို အရောက်နှေးစေမည့် အချက်ပါပဲ။

တုံးတိုက်တိုက်၊ ကျားကိုက်ကိုက် ဆိုပေမယ့်

လမ်းမှားပြီး လျှောက်မိရင်တော့ ဒုက္ခနဲ့ပဲ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

စွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ ဆိုတာဟာလည်း မထားသင့်တဲ့ နေရာမှာ ထားမိ ပြန်ရင်တော့ မကောင်းတဲ့ ဘက်ကို ပိုပြီးတော့ ပိုဆောင်ပေးတတ်ပါတယ်။

ဒီတော့ အောင်မြင်တဲ့သူဟာ မိမိကိုယ်ကို စမ်းစစ်နိုင်မှ အားနည်းချက်ရှိရင် ပြုပြင်၊ အားသာချက်ရှိရင် ပိုပြီးတော့ လုပ်ဆောင်

မှုကိုဖြင့်၊ ဒါမှ မိမိလုပ်တဲ့ အလုပ်ဟာ ပန်းတိုင်းနဲ့ အနီးဆုံးကို ရောက်စေ နိုင်ပါတယ်။

တကယ်တော့ အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ အလုပ်တစ်ခုကို စတင်လုပ်ဆောင်ပြီးဆိုတာနဲ့ အဲဒီအလုပ်ကို နည်းစနစ် မှန်မှန်ကန်ကန် နဲ့ ပြီးဆုံးသည်ထိအောင် တည်ကြည်စွာနဲ့ လုပ်ဆောင်လေ့ရှိလို့ပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်မယ်ဆိုပေမယ့် အမှားတွေ ကိုအင်တိုက်အားတိုက်ကြီး လုပ်ဆောင်နေပါက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အောင်မြင်မှုကို ရနိုင်ပါ့မလဲ။

ဒီတော့ အောင်မြင်ချင်တဲ့သူဟာ အလုပ်ကို စတင်လုပ်ဆောင် မိပြီး ဆိုကတည်းက မနားမနေ လုပ်ဆောင်ရမှာ ဖြစ်သလို လုပ်ဆောင် မှုတိုင်းဟာ စနစ်တကျ ရှိနေဖို့က အရေးကြီးပါတယ်။

တချို့က (မအောင်မြင်တဲ့သူ)စပြီးလုပ်ဆောင်တဲ့အခါမှာ စိတ်အားထက်သန်မှု ပြင်းစွာဖြင့် လုပ်ဆောင်တတ်ကြပေမယ့် ကြာလာ တာနဲ့အမျှ အလုပ်ရဲ့ ခက်ခဲမှုများ ရှိလာတဲ့အခါမှာတော့ စိတ်အား ထက်သန်မှုတွေ ကျဆင်းလာတတ်ပါတယ်။

ပန်းတိုင်ဆိုတာဟာလည်း

အနည်းငယ်သော အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားနိုင်ရုံနဲ့ ရရှိ နိုင်သော အရာဝတ္ထုတစ်ခု မဟုတ်လို့ပါ။

အခက်အခဲများစွာ၊ ဒုက္ခများစွာကို ဇွဲ၊ လုံ့လ ကြီးစွာဖြင့်

ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းနိုင်မှ ရရှိနိုင်သောအရာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ကျော်လွှားနိုင်မှ ရရှိမယ်ဆိုတာကို အောင်မြင်တဲ့သူတွေက သိကြပါတယ်။ မအောင်မြင်တဲ့သူတွေကတော့ မသိကြပါဘူး။

ဝီရိယ နိုက်ထုတ်ရမှာလည်း ဝန်လေးကြပါတယ်။

တကယ်တော့ ဝီရိယဆိုတာ အခက်အခဲ အကြပ်အတည်း များကို ကြုံတွေ့တဲ့အခါမှာ ရဲဝံ့စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်တဲ့ အားတစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိရဲ့ ဝီရိယ စွမ်းအားကြောင့် အခက်အခဲ တစ်မျိုး ကျော်ဖြတ် သွားနိုင်လေလေ၊ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှု တိုးပွားလေလေပါပဲ။ အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ အခက်အခဲတွေ ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ရတာကို ကျေနပ်လေ့ရှိကြပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အခက်အခဲ အကြပ်အတည်းဆိုတာ မိမိရဲ့ အရည်အသွေးကို အကောင်းဆုံး စမ်းသပ်ပေးတဲ့ အရာတစ်ခု ဖြစ်လို့ပါပဲ။

အခက်အခဲ များလာလေလေ

လူ့အရည်အချင်း ထွက်လာလေလေပါပဲ။

အလုပ်တစ်ခုကို စတင်လုပ်ဆောင်လိုက်လို့ ပထမဆုံးအခက် အခဲ တစ်ခုခု ကြုံလာရင် ဘယ်သူမဆို (အောင်မြင်တဲ့သူကော မအောင်မြင်တဲ့သူပါ) ထိတ်လန့်သွားတတ်တာ သဘာဝပါ။

သို့သော် အခက်အခဲဆိုတဲ့ အရာဟာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားရုံနဲ့ ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်သော အရာမဟုတ်ပေ။ ဒီအတိုင်း ပျောက်ကွယ်မသွားဘူးဆိုရင် အဲဒီအခက်အခဲကို ကျော်လွှားနိုင်အောင် ကြိုးစားရမှာ အောင်မြင်သူတို့ရဲ့ အမူအကျင့်ပါပဲ။

အောင်မြင်တဲ့ သူတွေဟာ အခက်အခဲကို တွေ့ရင် ဘယ်လောက်ပင် ကြီးကျယ်နေပါစေ ထွက်ပြေးဖို့ မကြိုးစား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းဖို့ပဲ ကြိုးစားလေ့ ရှိပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ပြဿနာ တစ်ခုကို ထိပ်တိုက်ဖြေရှင်းခြင်းမပြုတာဟာ မအောင်မြင်သူတို့ရဲ့ ပြုမူချက်ဖြစ်လို့ပါပဲ။

ပြဿနာတစ်ခုကို ထွက်ပြေးလေ့ရှိသူတစ်ယောက်အဖို့ ဘယ်တော့မှ ပြဿနာက ပြေလည်သွားမှာ မဟုတ်လို့ပဲ။

ဒါဟာ အလုပ်ကို စတင်လုပ်ဆောင်ပြီဆိုတာနဲ့ ကြုံတွေ့နိုင်တဲ့ အခက်အခဲတွေကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနည်းနဲ့ အောင်မြင်သူတို့ရဲ့ အလေ့အထများစွာထဲက တစ်ခုပါ။

တကယ်တော့ အခက်အခဲမရှိတဲ့ အလုပ်ဆိုတာ မရှိသလို အောင်မြင်မှု ဆိုတာမျိုးဟာလည်း အခက်အခဲကို မကျော်လွှားနိုင်ဘဲ နဲ့ ရရှိနိုင်တဲ့ အရာမဟုတ်လို့ပဲ။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ အလုပ်တစ်ခုကို စလုပ်ကတည်းက ရည်မှန်းချက်နှင့် လုပ်ဆောင်သလို မူလရည်မှန်းထားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်

၁၆၂ အကြောင်းအရာကို အောင်မြင်သောအားဖြင့် အောင်မြင်အောင်လုပ်အပ်

ပန်းတိုင်ကို မရောက်ရောက်အောင် သွားနိုင်ကြပါတယ်။

စလုပ်မယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားတဲ့ အလုပ်ကို နောက်မဆုတ် တတ်တာဟာ အောင်မြင်ချင်သူတိုင်းရဲ့ ဗီဇတစ်ခုပါပဲ။

တချို့အလုပ်တွေဟာ မိမိထင်ထားတာထက် ပိုပြီးတော့ ခက်ခဲနေတာကို တွေ့ရသလို တချို့အခက်အခဲတွေဟာလည်း မိမိ မူလ မျှော်လင့်ထားတာထက် ပိုပြီး ခက်ခဲနေတတ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဘယ်လောက်ပင် အခက်အခဲ ကြီးမားနေပါစေ နောက်ဆုတ်လို့ မဖြစ်သလို နောက်မဆုတ်တတ်တာဟာ အောင်မြင် တဲ့လူတွေပါ။

အောင်မြင်တဲ့သူဆိုတာ အလုပ်တစ်ခုကို စလုပ်တော့မယ်လို့ စဉ်းစားလိုက်တာနဲ့ အဲဒီအလုပ်ဟာ လုပ်သင့်တဲ့ အလုပ် ဟုတ်မဟုတ် မိမိစွမ်းရည်နှင့် အောင်မြင်မှု ထပ်တူကျနိုင် မကျနိုင်ဘူး ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီးတော့ တွက်ဆနိုင်ကြပါတယ်။

ကြိုတင်တွက်ဆပြီးလို့ သေချာပြီဆိုရင်တော့ စတင်လုပ် ပါတော့တယ်။ စတင်လုပ်ဆောင်ပြီ ဆိုတာနဲ့ နောက်မဆုတ်တတ်တော့ ပါဘူး။

သင့်မှာ အောင်မြင်တဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်ဖို့ စွမ်းအား အပြည့် ရှိပါတယ်။ သင့်စွမ်းဆောင်ရည်နှင့် အလုပ်ကို တွက်ဆပြီး အခုကတည်းက စတင်လုပ်ဆောင်လိုက်ပါ။

Iron ruste from disuse, stugnant water loses its purity, and in cold weather becomes frozen, even so does inaction sap the viegors of the mind.

သံသည် အသုံးမပြုသဖြင့် သံချေးတက်သည်။

စီးဆင်းခြင်းမရှိသည့် ရေသည် ၎င်း၏ သန့်စင်မှုကို ဆုံးရှုံးစေပြီး အေးသည် ဖာသီဥတု၌ ခဲစေသည်။

လှုပ်ရှားလုပ်ဆောင်မှု မရှိလျှင် စိတ်၏ စွမ်းပကားကို ယုတ်လျော့ ကျဆင်းစေသည်။

လီအိုနာဒိုဒါဗင်ချီ
LEONARDO DA VINCI

အောင်မြင်သူနဲ့ စိတ်ခွန်အား

ဒီအလုပ်ဟာ အောင်မြင်မယ်လို့ သင့်စိတ်ထဲမှာ ယုံကြည်နေရင် အဲဒီ အလုပ်မှာ သင်ဟာ အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်။

အောင်မြင်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ဆိုရင် မိမိရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်ကို ရောက်ရှိဖို့ မဆုတ်မနစ် ကြိုးစားရပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီလို ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့ ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ဖို့ဆိုရင် ကိုယ့်မှာ စိတ်ဓာတ်အင်အား ပြည့်ဝနေဖို့ အထူးလိုအပ်ပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်ခွန်အား မပြည့်ဝတဲ့ လူတစ်ယောက်အနေဖြင့် အောင်မြင်မှုရဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

စိတ်ဓာတ်ခွန်အား ပြည့်ဝနေတဲ့သူဆိုတာ မိမိအလုပ်ထဲမှာ အမြဲတမ်းတက်ကြွ ရွှင်လန်းနေတဲ့သူ၊ မိမိအလုပ်ကိစ္စတိုင်းအတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်နေတဲ့သူ၊ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေတဲ့သူ၊ အခက်အခဲတွေကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတဲ့သူကို ခေါ်တာပါ။

စိတ်ဓာတ်ခွန်အား လျော့နေသူ (စိတ်ဓာတ်ခွန်အား မရှိသူ ဆိုတာ မည်သူမျှ မရှိ) ဆိုတာ စိတ်လေနေသူ၊ စိတ်ရှုပ်ထွေးနေသူ၊ အခက်အခဲကို ကြောက်ရွံ့သူ၊ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့လူ၊ တက်ကြွ ရွှင်လန်း တဲ့ စိတ်မရှိသူ၊ အရာရာကို အဆင်သင့် မဖြစ်တဲ့သူ၊ အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ဖို့ ရွှေ့ဆိုင်းနေတဲ့သူဟာ စိတ်ဓာတ်ခွန်အားလျော့နေတဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူဆိုတာ စိတ်ဓာတ်ခွန်အား ပြည့်ဝနေတဲ့သူ ဖြစ်ပြီး၊ မအောင်မြင်တဲ့သူ ဆိုတာကတော့ စိတ်ဓာတ်ခွန်အား လျော့ နည်းနေတဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်သူမဆို အမြဲတမ်း စိတ်ခွန်အား မပြည့်ဝနိုင်သလို အမြဲတုမ်းလျော့နေသူလည်း မဟုတ်ပေ။ သို့သော် အောင်မြင်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ ဆိုရင်တော့ အမြဲတမ်း စိတ်ခွန်အား ပြည့်ဝနေ ရပါလိမ့်မယ်။

စိတ်ခွန်အား လျော့ပါးနေသူ တစ်ယောက်အနေဖြင့် မည် သည့်အောင်မြင်မှုကိုမှ ရနိုင်မည်မဟုတ်။

လူတစ်ယောက်၏ စိတ်ဓာတ်အင်အားကို အဓိက အပြောင်း အလဲ ဖြစ်စေသော အရာမှာ မိမိကိုယ်စိတ်နှင့် ဝန်းကျင် အနေအထား တို့ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ပတ်ဝန်းကျင် ရိုက်ခတ်မှုဒဏ် (အဆိုး လောကဓံ)တို့ကြောင့် လူဟာ စိတ်ဓာတ်ခွန်အားကျဆင်းသွားနိုင်သလို အကောင်း လောကဓံ တို့ကြောင့်လည်း စိတ်ဓာတ်ခွန်အား ပြည့်ဝစေပါတယ်။

သို့သော် ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ရိုက်ခတ်မှု ဒဏ်တွေ တိုက်ခတ် တိုင်းသာ စိတ်ဓာတ်ခွန်အားတွေ လျော့ဆင်းပြီး မိမိရဲ့ ဦးတည်ချက်ကို ဖျောက်ပစ်ရမယ်ဆိုရင် ဟောဒီ ကမ္ဘာမြေမှာ ဘယ်လိုလူကို အောင်မြင်တဲ့လူဟု သတ်မှတ်ရပါ့မလဲ။

ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာဟာ တစ်ခါတလေကျရင် မိမိကို စေတနာရှိဟန် အယောင်ဆောင်ပြီး ဝေဒနာတွေကို ယူဆောင်လာ တတ်လို့ လျစ်လျူရှုသင့်ရင် ရှုရတာပါပဲ။

အရေးကြီးတာက မိမိကိုယ်ကိုယ်မိမိ စိတ်ဓာတ်ခွန်အား မလျော့ပါးစေဘဲ ငါဟာ လမ်းမှန်မှန်နဲ့ ကြိုးစားရင် အောင်မြင်မှာ သေချာတယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်ခိုင်မာတဲ့ စိတ်ဓာတ်ရှိနေဖို့ပါပဲ။

မိမိကိုယ်ကို မိမိယုံကြည်နေသူတစ်ယောက်အဖို့ မည်သည့် အခက်အခဲကမှ သူ့ရည်ရွယ်ချက် ပျောက်အောင် မတားဆီးနိုင်ပေ။

မိမိကိုယ်ကို မိမိယုံကြည်လာလေ စိတ်ဓာတ်ခွန်အား တိုးတက်လာလေပါပဲ။ စိတ်ဓာတ်ခွန်အား တိုးတက်စေဖို့ဆိုရင် မိမိ စတင်လုပ်ဆောင်တဲ့ အလုပ်ဟာလည်း မိမိရဲ့ လုပ်နိုင်မှု စွမ်းအားနှင့် ထပ်တူကျနေဖို့တော့ အထူးလိုအပ်တာပေါ့။

လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ တီထွင်မှု စွမ်းအားနှင့် လူမှုဆက်ဆံရေး စွမ်းအားဆိုပြီး နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ အဲဒီစွမ်းအား နှစ်မျိုးကပဲ လူတွေ ရဲ့ဘဝကို အောင်မြင်မှု/ မအောင်မြင်မှုကို ခွဲခြားပေးလိုက်တာပါပဲ။

တီထွင်မှု စွမ်းအားဆိုတာ ...

ပန်းချီ၊ ပန်းပု၊ စာပေ၊ တေးဂီတ စသော အနုပညာဆိုင်ရာ တို့၌ အသစ်အဆန်းတီထွင်တတ်သော ဝါသနာ ဗီဇ အထုံဖြစ်ပါတယ်။

လူမှုဆက်ဆံရေး စွမ်းအားဆိုတာ

သင်ယူမှု၊ သင်ကြားမှု၊ စွဲဆောင်နိုင်မှု၊ စည်းရုံးနိုင်မှု၊ ခေါင်းဆောင်နိုင်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

တီထွင်မှု စွမ်းအားသည် အနုပညာသဘောဆန်သဖြင့် အထုံ ဗီဇအပေါ်တွင် မှီခို၏။ တီထွင်မှု စွမ်းအားကို ရွေးချယ်မည့်သူဟာ မိမိရဲ့ ဝါသနာနှင့် စွမ်းအားကို အသေအချာ စိစစ်သင့်ပါတယ်။

လူမှုဆက်ဆံရေး စွမ်းအားကို ရွေးချယ်မည်ဆိုပါက သင်ယူမှု သင်ကြားမှုကို အထူးအလေးပေးကာ ဆောင်ရွက်သင့်၏။ အကြောင်း တား ကြီးပွား၊ တိုးတက်မှု၏ အဓိက လမ်းစဉ်ဖြစ်လို့ပါပဲ။

သင့်အနေဖြင့် မည်သည့်လမ်းကိုမဆို ရွေးချယ်ဖို့ အခွင့်အရေး ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရွေးချယ်မှုမှားရင်တော့ ဘဝအမှားတွေနဲ့ပဲ နေရပါလိမ့်မယ်။

ဥပမာ-

အသံမကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်အနေဖြင့် သီချင်းဆိုဖို့ ကြိုးစားခြင်းထက် သီချင်းရေးဆရာ ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားခြင်းက ပိုပြီးတော့ မနီးစပ်ပေဘူးလား။

ဒီလိုပါပဲ။ လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ အခွင့်အလမ်းရှိသည် ဆိုပေမယ့် မိမိရွေးချယ်တဲ့ အခွင့်အလမ်းဟာ မိမိရဲ့ စိတ်ဓာတ်ခွန်အားကို တက်ကြွ ရွှင်လန်းစေဖို့ကတော့ အထူးသဖြင့် အရေးကြီးသလို အောင်မြင်ရေး အတွက်လည်း အဓိက အချက်တစ်ချက် ဖြစ်ပါတယ်။

အလုပ်တိုင်း အလုပ်တိုင်းဟာ ပျော်ရွှင်စရာတွေချည်းနဲ့ပဲ ဖန်တီးထားသည်တော့မဟုတ်ပေ။

တချို့အလုပ်များဟာ စလုပ်ခါစတွင် ပျော်ရွှင် စိတ်ဝင်စား ဖွယ်ရာ မကောင်းသော်လည်း ကြိုးစားပြီးလုပ်ကိုင်ပါက မိမိရဲ့ စွမ်းရည် များတိုတက်လာပြီး အဲဒီစွမ်းရည်များကပဲ မိမိကို ပျော်ရွှင်မှုတွေ ပေးပါ လိမ့်မယ်။

တချို့က ဆိုတတ်ကြပါသေးတယ်။ သူတို့က တို့လိုမဟုတ် ဘူး။ မွေးရာပါ ဝီစကိုက သူတစ်ပါးထက်သာတယ်လို့ ထင်လေ့ရှိ ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မွေးရာပါ ဝီစ(ဉာဏ်)ဟာ ဘယ်လောက်ပင် ကောင်းနေပါစေ ပညာရပ်တစ်ခု (အလုပ်တစ်ခုကို) လေးနက်စွာ

မလေ့လာဘူး။ ကြိုးစားအားထုတ်မှုနှင့် တိုးတက်အောင် လေ့ကျင့်မှု မရှိရင် အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဇာယ်လောက်ပင် ဉာဏ်ကောင်းတဲ့သူ ဖြစ်နေပါစေ ကြိုးစား အားထုတ်မှု မရှိရင် အောင်မြင်မှာ မဟုတ်သလို ဉာဏ်ထိုင်းတဲ့ လူ တစ်ယောက်ဟာလည်း ကြိုးစားအားထုတ်မှု ကောင်းရင် အောင်မြင် နိုင်ပါတယ်။

ကိုယ်က သူတစ်ပါးတို့လောက် ဉာဏ်မကောင်းဘူးဆိုရင် ကိုယ်က သူတစ်ပါးတို့ထက် ပိုပြီးတော့ ကြိုးစားအားထုတ်မှုကိုဖြင့် တင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ သူတစ်ပါးတွေ အားလပ်ချိန်မှာ အနားယူနေပေမယ့်၊ သူတို့ကတော့ အနားယူဖို့အတွက် စိတ်ကူးမရှိ ပါဘူး။ မိမိရဲ့ အောင်မြင်မှု အတွက်ပဲ ကြံစည်နေပါတယ်။

အနားယူမှု ဆိုတာ လူတိုင်းအတွက် လိုအပ်ပေမယ့် ပုံမှန် ထက်ပိုသွားရင်တော့ မအောင်မြင်တဲ့လူတစ်ယောက်လို ဖြစ်သွားပါ လိမ့်မယ်။

နောက်တစ်ချက်က မိမိထက်သာတဲ့ လူတွေနဲ့တွေ့ရင် 'သူတို့ ကငါထက်ပိုပြီးတော့ သာတယ်' ဆိုပြီး မိမိကိုယ်ကို အထင်သေးတဲ့ စိတ်မဝင်မိစေဖို့ အထူးဂရုစိုက်ပါ။

မိမိကိုယ်ကို မိမိအထင်သေးတာဟာ အောင်မြင်မှုရဲ့ အကြီး
မားဆုံးသော အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူဆိုတာ သူတစ်ပါးတွေ မိမိထက် ဘယ်
လောက်ပင်သာနေ၊ တော်နေပါစေ မိမိလည်း မိမိအစွမ်းအစဖြင့်
ကြိုးစားရင် အောင်မြင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကို
မွေးမြူလေ့ရှိပါတယ်။

အဲဒီစိတ်ကိုလည်း အမြဲမပြတ် ဆင်ခြင်သလို အဲဒီစိတ်
အတိုင်းလည်း ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို လျော့ချမပစ်ပါဘူး။

တချို့က ရှိပါသေးတယ်၊ ငါဟာ သူထက်သာတယ်၊ ငါထက်
လုပ်ရင် ဘယ်တော့မှဆို ဖြစ်မှာ အဲလို မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးကာ
စိတ်ကြီးဝင်နေတဲ့ သူအတွက်ကတော့ အောင်မြင်မှုက ရလာမှာ မဟုတ်
ပါဘူး။

အခွင့်အရေးတစ်ခု ရဖို့ဆိုတာ ထိုင်ပြီးစောင့်နေလို့ ရတဲ့
အရာမဟုတ်ပါဘူး။

ကြိုးစားအားထုတ်မှုနဲ့ လှုပ်ရှားနေမှ ရရှိမယ့် အရာတစ်ခု
ဖြစ်ပါတယ်။

ကြိုးစားအားထုတ်မှုနှင့် အမြဲလှုပ်ရှားနိုင်ဖို့ မိမိစိတ်ကို မိမိ
အမြဲတမ်း ခွန်အားပြည့်နေဖို့ကတော့ အထူးအရေးကြီးပါတယ်။

For great aims, we must dare great things.

ကြီးမားသည့် ရည်မှန်းချက်များအတွက်

ကျွန်ုပ်တို့သည်

ကြီးမားသည့် စွန့်စားမှုများ ပြုလုပ်ရန်ပေးသည်။

အန်ဝါဆဒတ် .
SADAT, ANWAR

အခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်ပါ

ဘဝတစ်ခုမှာ အလုပ်တစ်ခုခုကို စတင်လုပ်ဆောင်ပြီ ဆိုတာ နဲ့ အခက်အခဲ အကြပ်အတည်းတွေနိုင်တယ်ဆိုတာ လူတိုင်းနားလည် ပါတယ်။

တကယ်လို့ မိမိဟာ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးမားပြီး လုပ်ဆောင် ချက်ပါ ကြီးမားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုရင်တော့ မိမိတွေ့ရမယ့် အခက် အခဲဟာ ပိုပြီးတော့ ကြီးမားနိုင်သလို ပိုပြီးတော့လည်း အခက်အခဲက များလာပါလိမ့်မယ်။

ဘဝမှာ အခက်အခဲတွေတွေ့လာရင်ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ပြီး ဖြေရှင်းမလား၊ ထွက်ပြေးရှောင်သွား မလား။ အောင်မြင်တဲ့ သူတွေကတော့ ပထမနည်းကိုပဲ သုံးလေ့ရှိ ကြပါတယ်။

ဘုကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ပြဿနာတစ်ခုကို မဖြေရှင်းဘဲ ထွက်ပြေးသွားတာဟာ ပြဿနာကို မပြေလည်စေဘဲ ပြဿနာကို ပိုပြီးတော့ ဖိတ်ခေါ်နေတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတာတော့ ...

ထွက်ပြေးတဲ့ သူအတွက်

ပြေးလမ်းက ပိုပြီးတော့ ရှည်တတ်လို့ပါပဲ။

အဲဒီလို လူမျိုးဟာ အောင်မြင်တဲ့ လူလည်း မဟုတ်သလို မိမိကိုယ်ကို မိမိတာဝန်ယူတတ်၊ တာဝန်ယူရဲတဲ့ သတ္တိရှိသူလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

အခက်အခဲတစ်ခုကို မဖြေရှင်းရဲတဲ့သူဆိုတာ တကယ်တမ်း အားဖြင့် မနိုင်ဝန်ကို ထမ်းတတ်သူ၊ မိမိစွမ်းရည်နှင့် ညီမျှသော တာဝန်ကို မယူရဲသူ၊ မိမိအပြစ်ကို သူတစ်ပါးတို့အပေါ် ပုံချသူ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလူတွေဟာ အောင်မြင်တဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်သလို တာဝန်မဲ့တဲ့ အရာတွေကို ပြုလုပ်တတ်ပါတယ်။ ထိုသူ တွေဟာ မိမိအမှားကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အကျိုးသက်ရောက်မှုမျိုး ကိုလည်း ဂရုစိုက်တတ်သူများ မဟုတ်ကြပေ။

အောင်မြင်တဲ့ သူတွေကတော့ မိမိအမှားကို မိမိတာဝန်ယူ တတ်သလို မိမိအခက်အခဲကိုလည်း မိမိဘာသာဖြေရှင်းလေ့ ရှိကြသူ များဖြစ်ပါတယ်။

အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းတဲ့ အခါမှာလည်း တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာ၊ တစ်ပုံစံနှင့် တစ်ပုံစံ မတူညီပါဘူး။ ပြဿနာ မတူသလို ဖြေရှင်းပုံနည်းကလည်း မတူပါဘူး။

အဓိက ပြဿနာဖြစ်ပေါ်လာပြီဆိုရင် ဘယ်လိုပြဿနာမျိုးကို ဘယ်လို ဖြေရှင်းရမယ်ဆိုတာကို အချိန်အခါနဲ့ ပြဿနာရဲ့ သဘာဝ အချက်အလက်တွေကို ခေါင်းအေးအေးနှင့် စဉ်းစားပြီး ဖြေရှင်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခြေအနေ၊ အချိန်အခါနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် သဘာဝကို မကြည့်ဘဲ ဖြေရှင်းလိုက်မယ်ဆိုရင် တချို့ ပြဿနာတွေဟာ အခက်အခဲကို မကျော်လွှားနိုင် ပြဿနာကို ပိုပြီးတော့ တွန်းအားပေးတတ်တာကို သတိပြုသင့်ပါတယ်။

တချို့ ပြဿနာမျိုးဟာ ကိုယ်တိုင် ဖြေရှင်းစရာမလိုပဲ အချိန် အခါနှင့် မိမိလုပ်ရပ်က ဖြေရှင်းပေးသွားတဲ့ အခက်အခဲမျိုးတွေ လည်း ရှိတတ်ပါတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခက်အခဲဆိုတာ ကြောက်ရွံ့စရာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို အောင်မြင်တဲ့ လူတိုင်းက သိကြပါတယ်။

တကယ်တော့ အောင်မြင်မှု ဆိုတာဟာ အခက်အခဲ အကြပ် အတည်းပေါင်းများစွာကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းပြီးမှ ရလာတဲ့ အရာဖြစ် ပါတယ်။

အောင်မြင်မှုမှာ အခက်အခဲဆိုတာ မိမိရဲ့ အရည်အချင်းကို စစ်ဆေးပေးတဲ့ အရာဖြစ်ပါတယ်။ မည်သည့် အခက်အခဲမှ မရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ မည်သည့်အောင်မြင်မှုမှ ရရှိနိုင်မည်ဟုတ်လေ။

အခက်အခဲဆိုတာ

အောင်မြင်မှုအတွက် လှေကားထစ်များဖြစ်ပါတယ်။

အမြင့်ကို ရောက်ချင်တဲ့သူဆိုတာ လှေကားထစ်တွေကို ကျော်လွှားနိုင်မှ ရောက်ရှိမယ့် အရာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလှေကားထစ်တွေကို မကျော်လွှားနိုင်တဲ့သူအဖို့ အောင်မြင်မှုတွေနဲ့ဝေးကွာနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သီတဂူဆရာတော် ဒေါက်တာ အရှင်ဉာဏိဿရ (Ph.D, D.litt)ကတော့ ဘဝမှာ အထွတ်အထိပ်ကို ရောက်ချင်တဲ့ သူတွေအတွက် မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ရမယ့်အချက် (၅)ချက်ကို ညွှန်ပြထားပါတယ်။

အဲဒီ(၅)ချက်ကတော့

- ၁။ စိရကာလ ဘာဝနာ
ကြာမြင့်စွာ အလုပ်လုပ်တယ်။
- ၂။ နိရန္တရ ဘာဝနာ
မရပ်မနား အလုပ်လုပ်တယ်။
- ၃။ နိရဝသေသ ဘာဝနာ
အကြွင်းအကျန် မရှိ အလုပ်လုပ်တယ်။
- ၄။ သတ္တစွ ဘာဝနာ
စိုစိုသေသေ လေးလေးစားစား အလုပ်လုပ်တယ်။
- ၅။ အဘိရုတိ ဘာဝနာ

ပျော်ပျော် ပါးပါး အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အမြင့်ကို ရောက်ချင်တယ်၊ အောင်မြင်ချင်တယ်ဆိုရင် အဲဒီ (၅)ချက်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ (၅)ချက်ထဲက နံပါတ် (၁)အချက်ဖြစ်တဲ့ အလုပ်ကို ကြာရှည်စွာလုပ်ဖို့၊ စိတ်မပါတဲ့ သူဟာ အခက်အခဲ တွေတဲ့လုပ် ဖြစ်ပါတယ်။

အခက်အခဲဆိုတာ မိမိသွားချင်တဲ့ ယန်းတိုင်ကို သွားတဲ့နေ့ ရာမှာ သွားချင်စိတ် မဖြစ်အောင် တားဆီးပိတ်ပင်တတ်တဲ့ အရာအား လုံးကို အခက်အခဲလို့ ခေါ်ပါတယ်။

မိမိကို နှောင့်ယှက်ဖျတ်ဆီးတတ်တဲ့ အရာတွေကိုမှ အခက် အခဲလို့ ခေါ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ မိမိကိုယ်တိုင်က မိမိကိုယ်ကို ဖျက်ဆီး တဲ့ အရာမှန်သမျှဟာလည်း အခက်အခဲပါပဲ။

အကယ်၍ မိမိဟာ အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်တယ်၊ အဲဒီအလုပ် ကို မိမိကိုယ်တိုင်က မရိသေ့ မလေးစားဘဲ လုပ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် အဲဒီ အလုပ်မှာ မိမိအနေဖြင့် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မအောင်မြင်နိုင်ပါဘူး။

မိမိအတွက် အောင်မြင်မှု မရတဲ့ အရာတွေဟာ အခက်အခဲ တွေပဲဖြစ်ပါတယ်။

အကယ်၍ မိမိက အလုပ်တစ်ခုကို လေးလေးစားစား အောင်ရွက်လိုက်တယ်ဆိုရင် အဲဒီအလုပ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် တန်ဖိုးထား

လေးစားပြီး လုပ်ဆောင်လိုက်တာဖြစ်သလို အခက်အခဲ တစ်ခုကို ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရရင် တွေ့ကြုံလာနိုင်တဲ့ အခက်အခဲကို ကြိုတင်ပြီးတော့ ကာကွယ်လိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အခက်အခဲတစ်ခုကို တကယ် နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းလိုက်တာထက် မတွေ့ခင် ကြိုတင်ပြီးတော့ ကာကွယ်လိုက်တာဟာ အောင်မြင်မှုအတွက် ကြီးမားသော လုပ်ဆောင်မှု တစ်ခုကို ဆောင်ရွက်လိုက်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်မှုကို လိုလား တောင့်တတဲ့ လူတိုင်းအနေဖြင့် အခက်အခဲ မတွေ့အောင် ကြိုးစားပြီး နေထိုင်ရမှာ ဖြစ်သလို အကယ်၍ တွေ့ကြုံလာပြီဆိုပါက စနစ်တကျ ဖြေရှင်းလိုက်ခြင်းဟာ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုလည်း တိုးလာပါတယ်။

နောက်ထပ် အခက်အခဲ တစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ရစေဦးတော့ ကြောက်မရွံ့ဘဲ ရဲဝံ့စွာဖြင့် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့ သတ္တိတွေ့ငါည်း ပြီးတော့ ရှိလာပါတယ်။

တကယ်တော့ အခက်အခဲတွေဟာ အောင်မြင်ရေးသမား တစ်ယောက်ကို ပိုပြီးတော့ ရင့်ကျက်စေနိုင်သလို ပိုပြီးတော့လည်း လောကဓံကို ရင်ဆိုင်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေ တိုးပွားစေနိုင်ပါတယ်။

တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့ စစ်သူကြီး တစ်ယောက်ရဲ့

သတ္တိနဲ့ တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံများတဲ့ စစ်သူကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ သတ္တိဟာ မတူညီနိုင်ပါဘူး။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တစ်ခါတလေကျရင် တချို့အခက်အခဲတွေဟာ မိမိမထင်မှတ်ထားတဲ့ နေရာကနေ တိုက်ခိုက် တတ်သလို မိမိထင်မှတ်ထားတဲ့နေရာကလည်း တွေ့ကြုံနိုင်တာပါပဲ။

အရေးကြီးတာက မိမိကိုယ်တိုင်က အခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်ရဲတဲ့ သတိရှိဖို့ရယ်၊ အခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်ဖို့ပါပဲ။

ဒါဟာ အောင်မြင်တဲ့သူတွေရဲ့ စွမ်းအားတစ်မျိုးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီသတ္တိမျိုးကို မအောင်မြင်တဲ့သူတွေမှာ မရှိတတ်ပါဘူး။

Faith is the force of life .

ယုံကြည်ချက်သည် ဘဝရဲ့ အားအင်ဖြစ်သည်။

လီအိုတော့လ်စတိုင်း

TOLSTOY, LEO

မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်ပါ

အောင်မြင်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်မှာ အဓိက မရှိမဖြစ် အရေးကြီးဆုံးအချက်ကတော့ မိမိကိုယ်ကို မိမိ ယုံကြည်မှု ရှိဖို့ပါပဲ။ ယုံကြည်မှုမရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်အလုပ်ကိုမှ ပြီးမြောက်အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

မိမိကိုယ်ကို မိမိ ယုံကြည်မှု မရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ မည်သည့်အောင်မြင်မှုမှ ရရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

မအောင်မြင်တဲ့ လူတွေရဲ့ အဓိကအားနည်းချက်ကလည်း မိမိကိုယ်ကို မိမိ ယုံကြည်မှု မရှိလို့ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ယုံကြည်မှုဟာ ဘာဖြစ်လို့များ အောင်မြင်မှုမှာ အရေးပါအရာရောက်ရပါသလဲဆိုရင် အဖြေက ရှင်းပါတယ်။ မိမိကိုယ်ကို မိမိ ယုံကြည်မှုရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်အလုပ်ကိုပဲ လုပ်လုပ် စိတ်အားထက်သန်နေပါတယ်။

အလုပ်တစ်ခုကို ပြုလုပ်ဖို့ စိတ်အားထက်သန်တဲ့သူဟာ သူတစ်ပါးတွေထက် ပိုပြီးတော့ အဲဒီအလုပ်ကို ဆောင်ရွက်ရန် လုံ့လ ခိုက်လို့ပါပဲ။

အလုပ်တစ်ခုကို သူတစ်ပါးတို့ထက် ပိုပြီး လုံ့လ ဝီရိယခိုက် အားထုတ်တဲ့ သူအတွက် သူတစ်ပါးတို့ထက် ပိုပြီးတော့ အောင်မြင်လှေ့ ရှိတာ မဆန်းပါဘူး။

ယုံကြည်မှုဟာလည်း အခြေခံအားဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိပါတယ်။ အဲဒီနှစ်မျိုးကတော့

- ၁။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်ခြင်း။
- ၂။ မိမိအလုပ်ကို ယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိကိုယ်ကိုတော့ ယုံကြည်ပြီး မိမိအလုပ်ကို မယုံကြည်တဲ့ သူ၊ မိမိအလုပ်ကို ယုံကြည်မှုရှိပြီး မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှု မရှိတဲ့သူ ဟာ အောင်မြင်မှု မရှိတဲ့သူပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတော့ အောင်မြင်မှုရှိဖို့ဆိုရင် မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှု ရှိရ မှာဖြစ်သလို မိမိအလုပ်ကိုလည်း ယုံကြည်မှု ရှိနေဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

မိမိကိုယ်ကိုတော့ ယုံကြည်တယ်ဆိုတာ ဒီအလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါဟာ ပြီးစီးအောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်၊ ဒီအလုပ်မှာ ငါ့အတွက် မဖြစ်နိုင်တာ ဘာမှ မရှိဘူး။ ဖြစ်ကို ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှု ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိအလုပ်ကို ယုံကြည်ခြင်းဆိုတာ ဒီအလုပ်ဟာ ငါ့ရည်ရွယ်ချက်ကို အကောင်းဆုံး ဖော်ဆောင်ပေးနိုင်တယ်။ ငါ့ရဲ့စွမ်းအားရည်ရွယ်ချက်ဟာ ဒီအလုပ်နဲ့မှ အသင့်အလျော်ဆုံးဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုဖြစ်ပါတယ်။

နှစ်ခုစလုံးပေါင်းရင်တော့ အခုငါလုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကို ငါဟာ အကောင်းဆုံး ဆောင်ရွက်နိုင်သလို ငါ့ရည်ရွယ်ချက် ပန်းတိုင်ကိုလည်း တစ်ထပ်တည်းကျနေတယ်လို့ဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ အဲဒီလို ယုံကြည်မှုကို အသေးစိတ်စိစစ်ပြီး ထားနိုင်ရပါမယ်။

ဘာကြောင့် စိစစ်ပြီး ထားရသလဲဆိုတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ခွန်အားနဲ့ မကိုက်ညီတဲ့ အရာတွေမှာ ယုံကြည်မှု လွန်ကဲနေပြန်ရင်လည်း အောင်မြင်မှုနှင့် ဝေးကွာနေတတ်ပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့်စပြီးလုပ်ဆောင်ကတည်းက မိမိရဲ့ ယုံကြည်ချက် ခိုင်မာအောင် ရွေးချယ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ယုံကြည်မှုနှင့် လုပ်ရပ်တစ်ထပ်တည်းကျရင်တော့ ကိုယ်ဟာအောင်မြင်တဲ့ အလုပ်ကို တန်ဖိုးရှိရှိ လုပ်ဆောင်နေတယ်ဆိုတာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

မိမိကိုယ်ကို တန်ဖိုးရှိတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်နေတယ်လို့ ယုံကြည်တဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ တကယ်လည်း တန်ဖိုးရှိတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ဆောင်နေတယ်ဆိုရင် အခုချက်ချင်း အကျိုးမပေးသေးရင်တောင်မှ

တကယ်အကျိုးပေးလာတဲ့အချိန်ကျရင် အောင်မြင်မှု ကြီးကြီးမားမားကို ရရှိတတ်လို့ပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ယုံကြည်တဲ့ နေရာမှာလည်း တစ်ခုသတိထားစရာ အောင်းတာက တချို့က မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်တာနဲ့ မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးတာ အဲဒီနှစ်ခုကို မကွဲပြားဘူးဖြစ်နေပါတယ်။

ရှာထွေးနေတတ်တယ်။ ဒါကလည်း သဘာဝတော့ ကျပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ နှစ်ခုစလုံးဟာ 'အတ္တ' ကို ဗဟိုပြုပြီး တည်ဆောက်ထားလို့ပါပဲ။

သို့သော် ကွဲပြားခြားနားချက်ကတော့ နှစ်ခုစလုံးမှာ ရှိနေပါတယ်။

မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်ခြင်းဟာ မိမိအလုပ်ကိုပဲ စိတ်ဝင်စားပြီး သူတစ်ပါးတို့ရဲ့ အထင်ကြီးမှု လေးစားမှုကို မလိုလားပဲ မိမိအလုပ်ကိုမိမိလုပ်ဆောင်ရင်း သူတစ်ပါးတို့ရဲ့ ရိုသေလေးစားခြင်းကို ခံရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးတာကတော့ မိမိအလုပ်ကို လုပ်ဆောင်ဖို့ထက် သူတစ်ပါးတို့ရဲ့ လေးစားမှု အားကျမှုကို တမင်တကာ ဖန်တီးယူတာဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုလူမျိုးတွေဟာ သူတစ်ပါးတွေ အထင်ကြီးအောင် နေထိုင်ပြုမူရင်း ကြာလာလေလေ မိမိကိုယ်ကို မိမိ ယုံကြည်မှု မရှိဘဲ

သူတစ်ပါးတို့ရဲ့ အထင်သေးမှုကို ခံရတဲ့သူတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုရှိအောင် တည်ဆောက်တတ်ပါတယ်။ သူတစ်ပါးတို့ အထင်ကြီးအောင် မဆောင်ရွက် တတ်ပါဘူး။

တကယ်တမ်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်တယ်ဆိုတာ မိမိကိုယ်ကို အောင်နိုင်မှ ဖြစ်ပါမယ်။ မိမိရဲ့စိတ်ကို နိုင်အောင် မထိန်း သိမ်းနိုင်သူ တစ်ယောက်အဖို့ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပေ။

မိမိစိတ်ကို ဖြစ်သင့်တာထက် ဖြစ်ချင်တဲ့ နေရာတွေမှာ ဦးစားပေးပြီး လွတ်ပေးထားတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ မိမိကိုယ်ကို အောင်မြင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်သလို မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်ဖို့ဆိုတာလည်း မဖြစ်နိုင်ပေ။

ဂရိလူမျိုး အတွေးအခေါ်ပညာရှင် အရစ္စတိုတယ် (ARISTOTLE) [B.C 384 - B.C 322] က

I count him braver who overcomes his desires than him who conquers his enemies: for the hardest victory is the victory over self.

မိမိရန်သူများကို အောင်နိုင်သူထက် မိမိ၏ စိတ်ဆန္ဒများကို အောင်နိုင်သူအား ပို၍ တော်သူဟု ကျွန်ုပ်သတ်မှတ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အောင်မြင်ရန်အတွက် အခက်ခဲဆုံး အရာမှာ

မိမိ ကိုယ်မိမိ အောင်နိုင်ဖို့ပင် ဖြစ်သည်တဲ့။

ဒီတော့ အရာအားလုံးမှာ အောင်မြင်နိုင်ဖို့ဆိုရင် မိမိကိုယ် ကိုအောင်မြင်ဖို့က အရေးကြီးပါတယ်။

မိမိကိုယ်ကို အောင်မြင်အောင် ထိန်းသိမ်းထားနိုင်လေလေ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှု ရှိလာမှာ ဖြစ်သလို မိမိစိတ်ဟာလည်း မိမိရဲ့ ခိုင်းစေတဲ့ အတိုင်းဖြစ်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ဟာ ကိုယ်က သူ့ကို မခိုင်းရင် သူ့ခိုင်းတဲ့ ဘဝမှာပဲ ကြုံရပါလိမ့်မယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ မိမိစိတ်ကို မိမိရဲ့ အခိုင်းအစေ အဖြစ်သဘောထားကာ မိမိရဲ့ အောင်မြင်မှုအတွက် အကောင်းဆုံး အသုံးချလေ့ ရှိပါတယ်။ မအောင်မြင်တဲ့သူတွေကတော့ စိတ်ရဲ့ ခိုင်းစေမှုတွေ အောက်မှာပဲ ဘဝကို ဖြစ်သလိုနေထိုင်သွားလေ့ ရှိပါတယ်။

နေသလို ဖြစ်တဲ့ လောကကြီးအတွင်းမှာ ဖြစ်သလိုနေတဲ့ လူတွေအတွက် အောင်မြင်မှုဆိုတာ ရှိလာမည်မဟုတ်ပေ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဘဝဆိုတာ ကိုယ်နေချင်သလို နေထိုင်လို့ ရပေမယ့် နေချင်သလောက်တော့ နေလို့ရမှာ မဟုတ်လို့ ပါပဲ။

နေချင်သလောက် နေထိုင်လို့ မရတဲ့ ဘဝကြီးမှာ အချိန်တွေ ဟာ တန်ဖိုးအရမ်းရှိပါတယ်။ အောင်မြင်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့

အချိန်တိုင်းကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

အချိန်တွေကို အကောင်းဆုံး အသုံးပြုနိုင်ဖို့ဆိုရင် အချိန်တိုင်းကို တန်ဖိုးရှိအောင်၊ တိုးတက်အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ကြိုးစားနိုင်ဖို့ဆိုရင် မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိအောင် တည်ဆောက်ဖို့ မဖြစ်မနေ လိုအပ်နေပါပြီ။ ယုံကြည်မှုဟာ အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းမှာ မဖြစ်မနေလိုအပ်တဲ့ အရာဖြစ်ပါတယ်။

He is the wisest who grieve most at loss of time.

အချိန် ကုန်ဆုံးခြင်းအတွက်
နုပြောစသ အခြိန်ဆုံးသော သူသည်
ဥတပ်ပညာ အရှိဆုံးသော သူဖြစ်သည်။

ဒန်တီ
DANTE

အချိန်ကို တန်ဖိုးရှိစွာ သုံးပါ

လူတိုင်း လူတိုင်းကို 'အောင်မြင်ကြီးပွား တိုးတက်ချင်ပါ သလား' ဟု မေးပါက အားလုံးက 'အောင်မြင် ကြီးပွား တိုးတက် ချင်ပါတယ်' ဟူသော အဖြေကိုသာ ပေးပါလိမ့်မည်။

ဒါဆိုလျှင် တချို့က အောင်မြင်ကြပြီး တချို့က ဘာကြောင့် မအောင်မြင်ကြပါသနည်း။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ သူတစ်ပါးတို့ထက် မည်သည့် အခွင့်အရေးတွေ ပိုရကြပါသလဲ။ သဘာဝတရားကရော အောင်မြင် တဲ့သူတွေကို အခွင့်အရေးပို ပေးခဲ့ပါသလားဟု မေးပါက အဖြေ ပေးစရာ မလိုပါ။

အောင်မြင်တဲ့သူပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ မအောင်မြင်တဲ့သူပဲဖြစ်ဖြစ် သဘာဝ တရားသည်သာ တူညီမျှသော အခွင့်အရေးကို ပေးခဲ့လို့ပါပဲ။

သို့သော် ... ဟောဒီလောကကြီးအတွင်းမှာ လူသားတိုင်း

လူသားတိုင်းကို အောင်မြင်တဲ့သူ၊ မအောင်မြင်တဲ့သူ၊ ကြီးပွားတဲ့လူ၊ မကြီးပွားတဲ့သူ၊ တိုးတက်တဲ့လူ၊ မတိုးတက်တဲ့လူ စသဖြင့် လူချင်း တူပါလျက် အနေအထားချင်း ကွဲပြားခြားနားသွားအောင် ပြုလုပ်ပေးသော အရာမှာ အခြားမဟုတ်ပေ။ ထိုသူတို့၏ အချိန်သုံးစွဲ ကွာခြားချက်ပင်။ ဘဝချင်း ကွာခြားသွားစေလိုပါပဲ။

အချိန်ကို အကောင်းဆုံး အသုံးပြုနိုင်သော သူတွေဟာ အောင်မြင်တဲ့ ဘဝတွေကို ပိုင်ဆိုင်ကြပြီး အချိန်ကို အကောင်းဆုံး အသုံးမချနိုင်တဲ့ သူတွေကတော့ မအောင်မြင်သော ရုံးနှိမ့်တဲ့ ဘဝတွေမှာပဲ နေကြရပါတယ်။

လူဟာ အချိန်သုံးစွဲမှု ကွားခြားရင် ဘဝအဆင့်အတန်းတွေပါ ကွာခြားသွားပါတယ်။

သဘာဝတရားကြီးဟာ လူသားတိုင်း လူသားတိုင်းကို တစ်နေ့လျှင် ၂၄နာရီ ပုံမှန်ပေးထား၏။ အောင်မြင်မယ့် လူကိုလည်း တစ်နေ့လျှင် ၂၄နာရီ၊ မအောင်မြင်တဲ့ လူကိုလည်း တစ်နေ့လျှင် ၂၄နာရီပင် ပေးထား၏။ အချိန်နှင့် ပတ်သက်ပြီးမည်သူ့ကို အပိုမပေးသလို၊ မည်သူ့ကိုမှလည်း လျော့ပြီး မပေးပေ။

ဒါဆိုလျှင် လူတိုင်း ၂၄နာရီ ရတာခြင်း တူပါလျက်နှင့် အောင်မြင်တဲ့လူ၊ ကျရှုံးတဲ့သူဟု ကွဲပြားကြပါသလဲ ဟူ၍ အချိန်ကို သုံးစွဲ တတ်မှု၊ မတတ်မှုကဘဲ ဘဝကို ကွဲပြား ခြားနားစေတာပါ။

လူဟာ အချိန်ကို တန်ဖိုးထားရင် အောင်မြင်ဖို့ ဖြစ်နိုင်ပြီး အချိန်ကို တန်ဖိုးမထားရင်တော့ အောင်မြင်မှု ဆိုတာ အလွန်ဝေးကွာ နေပါလိမ့်မယ်။

တကယ်တော့ အချိန်ဆိုတာ ဘဝနှင့် ရင်းပြီး ရယူထားရလို့ ပါပဲ။ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အချိန်ကို တန်ဖိုးမထားတဲ့သူဟာ ကိုယ့်ဘဝကို တန်ဖိုး မထားတဲ့လူပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အချိန်ကို အကောင်းဆုံး အသုံးမချတတ်တဲ့ လူဆိုတာ မိမိ ဘဝကို တန်ဖိုးမဲ့အောင် လုပ်နေတာနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်၏။ အချိန်ကို အကျိုးမဲ့ အသုံးပြုနေတာဟာလည်း မိမိဘဝကို ဖျက်ဆီးနေတာပဲ ဖြစ်၏။

လူတစ်ယောက် အောင်မြင်ဖို့ဆိုတာ အခွင့်အရေးကောင်းကို ရရှိမှ ဖြစ်ပါတယ်။ အကောင်းဆုံး အခွင့်အရေးဆိုတာဟာ ဒီအတိုင်း ရောက်လာတဲ့ အရာတစ်ခု မဟုတ်ပေ။

မိမိကိုယ်တိုင်က အခွင့်အရေးကောင်းတွေ ရရှိအောင်၊ ရောက် ရှိအောင် အချိန်တိုင်း ကြိုးစား ရုန်းကန်မှ ရရှိတဲ့ ဆုလာဘ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့

Opport unity is the cream at time .

အခွင့်အရေးဟာ အချိန်ရဲ့ အနှစ်သာရ ဖြစ်တယ်။

အခွင့်အရေးကောင်းကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ဆိုရင် အချိန်ကို တန်ဖိုးရှိ

စွာ သုံးတတ်မှ ရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မည်သူမဆို အချိန်ကို အကောင်းဆုံး အသုံးမချဘဲနဲ့ အောင်မြင်မှု ရလာတဲ့ သူရယ်လို့ တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။

တကယ်လို့ မိမိဟာ အချိန်ရဲ့ တန်ဖိုးကို မသိဘူး။ အချိန်ကို မလေးစားဘူးဆိုပါက သင်ဟာ အောင်မြင်တဲ့သူတစ်ယောက် ဘယ်တော့မှ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။

အချိန်ရဲ့ တန်ဖိုးကို သိပြီး အချိန်ကို အကောင်းဆုံး အသုံးချလေ့ ရှိသူတွေသာ အောင်မြင်ဖို့အတွက် မွေးဖွားလာကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အချိန်ဟာ အောင်မြင်မှုအတွက် ဘာကြောင့် အရေးကြီးနေရသလဲဆိုတော့ အချိန်ဆိုတာ ရပ်တန့်နေသော အရာမဟုတ်သလို၊ လိုချင်သလောက် ယူလို့မရသလို ယူချင်တဲ့ အချိန်လည်း ယူလို့မရပါဘူး။

စကားပုံတွင် 'အချိန်နှင့် ဒီရေဟာ လူကိုမစောင့်'

* [Time and tide wait for no man] ဟု ဆိုထားသလို ရွေ့လျားနေသော အချိန်ကို မိမိက မယူထားပါက အချိန်က မိမိကို ပြန်ပြီးတော့ ဝါးစားသွားပါလိမ့်မယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူဆိုတာ ရွေ့လျားနေတဲ့ အချိန်ကို ဝါးစားတတ်ပြီး မအောင်မြင်တဲ့ သူကတော့ အချိန်ရဲ့ ဝါးစားခြင်းကို

ခံယူလေ့ရှိပါတယ်။

စာရေးဆရာ သောမတ်စ်ပီ [PAINE, THOMAS]
ကတော့ အချိန်သည် အကျိုးအကြောင်းထက် လူအများကို ပို၍
ပြောင်းလဲစေသည်လို့ ဆိုထားပါတယ်။

[Time makes more over nest than reason .]

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ ပြောင်းလဲသွားတဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေကို
အဓိက ခွဲခြားပေးတာဟာ အချိန်ပါ။ *ဒီကောင်က... အရင်က
ငါနဲ့ ကျောင်းနေဖက်တွေပါ... အခုမှ ကြီးပွားနေတာ... * ဟု
တချို့ အောင်မြင်တဲ့သူတွေကို ရှုတ်ချပြီး ပြောလေ့ရှိပါတယ်။

အဲဒီပြောလိုက်ခြင်းအားဖြင့် မိမိရဲ့တန်ဖိုးကို မိမိ နိမ့်ချရာ
ရောက်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူက ဒီအချိန်မှာ အောင်မြင်
နေပြီ မိမိက ဒီအချိန်မှာ အအောင်မြင်ဘူးဆိုကတည်းက မိမိဟာ
အချိန်ကို တန်ဖိုးရှိအောင် အသုံးမပြုခဲ့လို့ပေါ့။

သူကတော့ အချိန်ရဲ့ တန်ဖိုးကို သိပြီး အကောင်းဆုံး အသုံးပြု
သဖြင့် အောင်မြင်နေပြီလေ။ အကယ်၍ အဲဒီလို မပြောဘဲ သူတောင်
အောင်မြင်နေသေးတယ်၊ ငါလည်း အောင်မြင်အောင် လုပ်မယ်လို့
ကြိုးစားလိုက်ရင် ကိုယ်ပါ အောင်မြင်တဲ့သူ ဖြစ်သွားပါမယ်။

ငယ်ငယ်က ကြားဖူးကြတဲ့ ယုန်နဲ့ လိပ်ရဲ့ အပြေးပြိုင်ပွဲမှာ
ဖန်းတိုင်ကို ရောက်ဖို့ လိပ်ဟာ ယုန်ထက် ပိုပြီး အားထုတ်ခဲ့ရပါတယ်။

သူက နှေးကွေးတော့ ယုန်အနားယူချိန်မှာ သူ့အနားယူလို့ မရပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ မိမိရဲ့ နှေးကွေးခြင်းကို ဖြည့်ဆည်း နေရလို့ပါပဲ။

ဒီလိုပါပဲ အောင်မြင်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်မှာ မိမိမှာ သူတော် ပါးတို့ထက် အားနည်းချက်ရှိမယ်ဆိုရင် အဲဒီအားနည်းချက်ကို သူတစ် ပါးတွေ အနားယူနေတဲ့ အချိန်မှာ ဖြည့်ဆည်းနိုင်ရပါမယ်။

သူတစ်ပါးတို့ထက် ပိုပြီးတော့ မကြိုးစားရင်

သူတစ်ပါးရဲ့ အောင်မြင်မှုမျိုးကိုလည်း ရမှာမဟုတ်ပါဘူး။

အောင်မြင်တဲ့ သူတွေဟာ အချိန်ကို တန်ဖိုးရှိစွာ အသုံးပြုသလို အချိန်ရဲ့ တန်ဖိုးကိုလည်း ကောင်းစွာ သိကြပါတယ်။

များသောအားဖြင့် လူတွေဟာ (မအောင်မြင်တဲ့သူ) အချိန် ရဲ့ တန်ဖိုးကို မသိကြပေ။ တကယ်တော့ ဟောဒီလောကမှာ အချိန် လောက် တန်ဖိုးကြီးသည့်အရာဆိုတာ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တန်ဖိုး လည်း မထားတတ်ကြပါဘူး။

အချိန်ကို တန်ဖိုးမထားတာဟာ မိမိအသက်ကို တန်ဖိုးမထား သလို မိမိဘဝကိုပါ တန်ဖိုးမထားရာ ရောက်ပါတယ်။

အချိန်ရဲ့ တန်ဖိုးကို ဘဝရဲ့ အသက်ဖြင့် ကန့်သတ်ထားလို့ ပါပဲ။

ကိုယ်ဟာ ဘဝတစ်ခုမှာ တန်ဖိုးရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖြစ် ရပ်တည်ချင်တယ်။ အောင်မြင်တဲ့ လူတစ်ယောက်အဖြစ် ဘဝရဲ့ နေ့ရက်တွေကို ဖြတ်သန်းချင်တယ်ဆိုရင် အချိန်ကို တန်ဖိုးထားရမှာဖြစ်ပါတယ်။

အချိန်ဆိုတာ မိမိတန်ဖိုးထား အသုံးပြုသလောက် မိမိဘဝကို မြှင့်တင်ပေးတတ်လို့ပါပဲ။

အောင်မြင်တဲ့လူတွေဟာ အချိန်ရဲ့ တန်ဖိုးကို နောက်မှ နောင်တကြီးစွာ ရတတ်လေ့ရှိပါတယ်။

သင်ဟာ အောင်မြင်ချင်တယ်ဆိုရင် သင့်ရဲ့ အချိန်တွေကို အသေအချာ စီစစ်ပါ။ အဲဒီထဲက တန်ဖိုးမဲ့ပြီး အကျိုးမရှိတဲ့ အချိန်တွေကို ဖယ်ရှားပြီး အကျိုးရှိတဲ့ အချိန်တွေဖြစ်အောင် တည်ဆောက်လိုက်ပါ။

ဒါဆိုရင် သင့်ရဲ့ ပန်းတိုင်ဟာ သင့်ရဲ့ အရှေ့ကို ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။

The only people who never fail are those who never try.

ဘယ်တော့မှ မစမ်းနိုင်ရင်တော့ လူတွေဟာ

ဘယ်တော့မှ မကြိုးစားသူတွေသာဖြစ်တယ်။

အိလ်ကာချေ့စ်

တက်တက် ကြွကြွပုံပါစေ

လူတိုင်း အလုပ်တစ်ခုကို အမြန်ဆုံး ပြီးမြောက်အောင်မြင်ဖို့ နှင့် စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် ရေရှည်လုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့ ထားရှိရမယ့် စိတ်ဆို တာ တက်ကြွတဲ့ စိတ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အလုပ်တစ်ခုကို မတက်မကြွ လုပ်ဆောင်ရင် နှေးကွေး လေးလံပြီး လုပ်ချင်စိတ်ပါ ကုန်ခန်း သွားတတ်လို့ပါပဲ။

ဘယ်အလုပ်ကို မဆို တက်တက်ကြွကြွ မလုပ်ဆောင် ရင် အဲဒီအလုပ်ကို ပြီးဆုံးအောင်မြင်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့ ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပေ။

အောင်မြင်တဲ့ သူတွေဟာ အလုပ်တစ်ခုကို စတင်လုပ်ဆောင် ပြီဆိုတာနဲ့ ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာဖြင့် လုပ်ဆောင်လေ့ရှိကြပါတယ်။

အကယ်၍ အဲဒီအလုပ်မှာ တစ်ခုခုသော အကြောင်းကြောင့် ရှုံးနိမ့်ခြင်း၊ အခက်အခဲ ကြုံခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရင်လည်း အဲဒီ

ပြဿနာများကို အသေအချာ စဉ်းစားစိစစ်ပြီး ဖြေရှင်းကာ တက်ကြွတဲ့ စိတ်ကိုတော့ ဖျောက်ဖျတ်မပစ်ပါဘူး။

ပြဿနာဆိုတာ နေရာတိုင်း၊ အလုပ်တိုင်းမှာ ရှိပါတယ်။ အရွယ်အစားနှင့် အခြေအနေသာ ကွာခြားပါလိမ့်မယ်။ ကြီးမားတဲ့ အောင်မြင်မှုကို လိုလားတဲ့ သူဆိုရင် ကြီးမားတဲ့ အခက်အခဲ ပြဿနာ မျိုးစုံကို တွေ့ကြုံရတာ ပါပဲ။

အခက်အခဲ ဖြစ်တိုင်းသာ နောက်ဆုတ်ရမယ်ဆိုရင် ကိုယ်ဟာ ဘယ်တော့မှ ရှေ့ကို ရောက်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

နောက်တစ်ချက်က မိမိက အခက်အခဲဖြစ်တိုင်း စိတ်ရော ရုပ်ပါ ထုံထိုင်းနေမယ်ဆိုရင် မိမိရဲ့ ရန်သူတွေက မိမိကို ပိုပြီးတော့ တိုက်ခိုက်လာပါလိမ့်မယ်။

တကယ်တော့ ရန်သူဆိုတာ သူတစ်ပါးရဲ့ အားနည်းချက် ရှာတတ်တဲ့သူကို ခေါ်တာပါ။

ဒီတော့ မိမိအနေဖြင့်သာ မည်သည့် အခက်အခဲ ကြုံတွေ့ ပါစေ တက်ကြွရွှင်လန်းစွာဖြင့် ရှေ့ဆက်ပြီး လုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့ကသာ လိုရင်းဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်မှု ဆိုတဲ့ အရာဟာလည်း လဲကျခြင်းဟာ ရှုံးနိမ့်ခြင်း မရှိတာကို ခေါ်ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လဲကျတဲ့ ရှုံးနိမ့်တဲ့

နေရာက နေ မိမိပန်းတိုင်ကို အရောက်သွားနိုင်တာကို အောင်မြင်မှုကို ခေါ်တာပါ။

လမ်းလျှောက်ဖူးတဲ့ လူအဖို့
ခလုတ်တိုက်ဖူးတာ မဆန်းပါဘူး။

မိမိကသာ ခလုတ်တိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ပြန်ပြီး ထလျှောက်နိုင်
အောင် ကြိုးစားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ထလျှောက်နိုင်ဖို့ဆိုတာလည်း မိမိစိတ်ကလည်း
လျှောက်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်နေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူဟာ တက်ကြွတဲ့စိတ်ကို အမြဲတမ်းထားရှိပြီး
အဲဒီစိတ်ကို အခြေခံထားကာ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ ကိစ္စတွေကို
မဖြစ်မနေလုပ်ဆောင်နေရင် အောင်မြင်မှု ဆိုတာ တဖြည်းဖြည်း
ရောက်လာမယ့် အရာတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

လောကရဲ့ သဘာဝ နိယာမကိုက ဖြစ်စဉ်တိုင်း၊ ပြောင်းလဲ
မှုတိုင်းမှာ တိုးတက်ခြင်းနဲ့ ကျရှုံးခြင်းတွေ အမြဲဒွန်တွဲပြီး ဖြစ်ပေါ်နေပါ
တယ်။

ကျရှုံးခြင်း တစ်ခါကြုံတိုင်း စိတ်ဓာတ်တစ်ခါနိမ့်ကျရမယ်ဆို
ရင် သင်ဟာ ဘယ်တော့မှ အောင်မြင်တဲ့လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာမှာ
မဟုတ်ပါဘူး။

အလုပ်တစ်ခုကို ပြုလုပ်လို့ ရှုံးနိမ့်တိုင်းသာ စိတ်ဓာတ်ကျ
နေမယ်ဆိုရင် မိမိရဲ့လုပ်ရပ်တွေကပါ ပြန်ပြီးတော့ ရှုံးနိမ့်နေပါလိမ့်
မယ်။

မရှုံးနိမ့်ဘူးဆိုရင်တော့ မိမိရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို အရင်ပြင်ပြီးတော့ တည်ဆောက်၊ စိတ်ဓာတ် မရှုံးနိမ့်တဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ မည်သည့် အရာကမှ ရှုံးနိမ့်ခြင်း မဖြစ်နိုင်ပေ။

တစ်ခုခုကို လုပ်ချင်စိတ်ရှိရင်
လုပ်ဆောင်မှုကပါ တွဲပြီးတော့ ပါလာပါတယ်။

လုပ်ဆောင်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ဖို့ဆိုတာ လုပ်ချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်မှ အထမြောက်တာပါ။ မိမိစိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်း လုပ်ချင်စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် မိမိရဲ့စိတ်ကို အမြဲတမ်း တက်ကြွစွာ ရှိနေဖို့ အရေးကြီးပါစာယ်။

တကယ်တော့ တက်ကြွတဲ့ စိတ်ဆိုတာ အခက်အခဲ အကြပ် အတည်းကြားထဲမှာတော့ အလုပ် လုပ်ချင်စိတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်တဲ့ စိတ်ကို ခေါ်တာပါ။

အခက်အခဲ ဘေးရန်ဆိုတာဟာလဲ ဖြစ်ပေါ်လာရင် စိတ်ဓာတ် ကျ ငိုကြွေးနေရုံနဲ့ လွတ်မြောက်နိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကြိုးစားအား ထုတ်ပြီး ဖြေရှင်းမှ လွတ်မြောက်တာပါ။

တကယ် အောင်မြင်တဲ့သူဆိုတာ ဘေးရန် အန္တရာယ် ကျ ရောက်နေရင်တောင်မှ မိမိရဲ့ ဦးတည်ချက်နှင့် ယန်းတိုင်ကို အပျောက်မခံဘဲ လုပ်ဆောင်နိုင်လေ့ ရှိကြပါတယ်။

အဲဒီလို လုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့ဆိုတာ မိမိတို့ရဲ့ ပင်ကိုယ် စိတ်ဓာတ်ကိုက တက်ကြွနေဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

ဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ *ကံစီမံရာ အတိုင်းပေါ့၊ *ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ် ဟာ အောင်မြင်တဲ့သူတွေမှာ ရှိလေ့ ရှိထ ရှိတဲ့ စိတ်ဓာတ်မဟုတ်ပါဘူး။

အဆိုးဝါးဆုံး အခြေအနေကနေ အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်နိုင် တာဟာ အောင်မြင်တဲ့လူတွေရဲ့ အမှုအကျင့်ကောင်း တစ်ရပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တချို့ကိစ္စတွေဟာ အောင်မြင်တာ မအောင်မြင်တာထက် မိမိရဲ့ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယကို အကောင်းဆုံး တုံ့ပြန်ပြတာဟာ အောင်မြင် မှုရဲ့ အလေ့အထပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းရန် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းမှာ ကျော်ဖြတ်ရန်ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

[The best way out of a difficult is thought it.]

အဲဒီလို ကျော်ဖြတ်နိုင်ဖို့ မိမိရဲ့ စိတ်ဓာတ်အင်အားဟာလည်း အမြဲတမ်း ပြည့်ဝ တက်ကြွနေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

တက်ကြွရွှင်လန်းတဲ့ စိတ်ဟာ အရာရာကို လုပ်ဆောင်ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေပါတယ်။

လုပ်ငန်းတစ်ခုမှာ အမြဲတမ်း အဆင်သင့် ဖြစ်နေတဲ့ လူတစ် ယောက်အဖို့ အခွင့်အရေးဟာလည်း တစ်နေ့မဟုတ် တစ်နေ့တော့

ရောက်လာမှာ မလွဲပါဘူး။

အခွင့်အရေးတစ်ခု ရလာဖို့၊ ရောက်လာဖို့ဆိုတာဟာလည်း ဒီအတိုင်း ရပ်စောင့်နေရင်းတော့ ရောက်လာဖို့ မဖြစ်နိုင်ပေ။

အဲဒီအလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မိမိက အမြဲမပြတ် ကြိုးစား အားထုတ်မှုရှိမှ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

မအောင်မြင်တဲ့သူတွေက အခွင့်အရေးရရှိဖို့ စောင့်ဆိုင်းနေ တတ်ကြပြီး အောင်မြင်တဲ့သူတွေကတော့ အခွင့်အရေးရဖို့ ဖန်တီးနေ လေ့ ရှိကြပါတယ်။

ဒါဆိုလျှင် အခွင့်အရေးကောင်းတစ်ခု ရအောင် ဘယ်လို ဖန်တီးပြီး ယူမလဲ။

ဒီနေရာမှာလည်း ဖန်တီးမှုက နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။

၁။ တမင်တကာ လူအထင်ကြီးအောင် လုပ်ယူသော ဖန်တီးမှု၊

၂။ သဘာဝအလျောက် ပြုလုပ်ရင်း ရလာသော ဖန်တီးမှု တို့ဖြစ်ပါတယ်။

ဖန်တီးမှု နှစ်မျိုးမှာ နံပါတ်(၁)ဖြစ်သော တမင်တကာ လူအထင်ကြီးအောင် ဖန်တီးပြီးယူသော ပြုမူချက်ဟာ ကြာရှည်မခံ။ သလို မိမိကိုယ်ကို တန်ဖိုးမထားသော သူတို့၏ အပြုအမူဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို အပြုအမူမျိုးကို လူညံ့လူဖျင်း တန်ဖိုးမဲ့သော မအောင် မြင်တဲ့လူတွေကပဲ ပြုလုပ်တတ်ပါတယ်။ အောင်မြင်ပြီးကိုယ်ကျင့်

တရားကောင်းသော သူတို့ကား မပြုလုပ်တတ်ပေ။

နံပါတ်(၂)ဖြစ်သော ဖန်တီးမှုကား သဘာဝ အရင်းခံ တက်ကြွသော စိတ်ဖြင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် တန်ဖိုးထားသော သူတို့ရဲ့ ပြုမူချက်ဖြစ်ပါတယ်။

နံပါတ် (၁)အချက်သည် အချောင်ခိုချင်စိတ်ရှိသော ဖြတ်လမ်းသမားတို့၏ မိမိလုပ်အားထက် အခွင့်အရေးကို ပိုပြီးတော့ လိုလားသူတို့၏ အကျင့်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ဖြတ်လမ်းတိုဆိုတာ ရေရှည်သမားတို့အတွက် မဖြစ်ပေ။

ထိုသူတွေဟာ လူကြီးရှေ့ဆိုရင် တက်တက်ကြွကြွ ဆောင်ရွက်ပြီး အထက်လူကြီးမရှိတာနဲ့ မလုပ်ဆောင်တဲ့သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီသူတွေဟာ ကြီးကျယ်သော အောင်မြင်မှုမျိုးနှင့် မထိုက်တန်ပေ။

သူတို့ဟာ သူတို့ဘဝကို (နွားခြေရာခွက် အတွင်းက ဖားငယ် ကဲ့သို့) မဆိုစလောက်သော အဆင်ပြေမှုလေးတွေကို အထင်ကြီးကာ သူတို့ဘဝဟာလည်း အဲဒီအခြေအနေလေးနဲ့ပဲ နိဂုံးချုပ်သွားပါတယ်။

ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အဆင့်အတန်းကို
ကိုယ့်ရဲ့ အပြုအမူတွေနဲ့ပဲ ဆုံးဖြတ်ရပါတယ်။

သာ ဖြစ်ပြီး အမြဲ မဖြစ်ပေ။

အလုပ်တစ်ခုရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုဆိုတာ အဲဒီအလုပ်ကို ဘယ်လောက်ထိ စိတ်ဝင်စားစွာ ပြုလုပ်နိုင်သလဲဆိုတဲ့ အပေါ်မှာပဲ မူတည်ပါတယ်။

လုပ်တတ်မှု ၊ မလုပ်တတ်မှု၊ ကျွမ်းကျင်မှု၊ မကျွမ်းကျင်မှု အချက်ကိုလည်း စိတ်ပါဝင်စားမှုကပဲ အဆုံးအဖြတ်ပေးသွားပါတယ်။

စိတ်ပါဝင်စားမှု မရှိဘဲ ဘယ်လောက်ပင် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ပြုလုပ်ပါစေ အဲဒီအလုပ်ကို ကျွမ်းကျင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပေ။ အချိန်အကြာ ကြီးပေးဆပ်ပြီးမှ အဲဒီအလုပ်ကို မကျွမ်းကျင်တာဟာလည်း စိတ်ဝင်စားမှု လျော့နည်းလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

အောင်မြင်တဲ့သူဆိုတာ ဘယ်အလုပ်ကိုပဲ ပြုလုပ် ပြုလုပ် စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် ပြုလုပ်ရပါတယ်။ စိတ်ပါဝင်စားမှုဟာ ကျွမ်းကျင်မှုကို ဖြစ်စေသော အချက်ဖြစ်လို့ပါပဲ။

ဒီတော့ သင်ဟာ အောင်မြင်ချင်တဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်ချင် တယ်ဆိုရင် ဘယ်အလုပ်ကိုပဲ ပြုလုပ် ပြုလုပ် တက်ကြွစွာဖြင့် စိတ်ပါဝင်စားစွာ ပြုလုပ်ပါ။

သဘာဝအလျောက်ပြုလုပ်ရင်း အခွင့်အရေးရသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ တကယ့်အရည်အချင်းဖြင့် ကြီးကျယ်ထင်ရှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အထက်လူကြီး ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိ သည်ဖြစ်စေ မိမိတို့ရဲ့ အလုပ်ကို တက်ကြွစွာဖြင့် အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရင်း အခွင့်အရေးတွေက ရရှိလာတာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုလူမျိုးတွေဟာ ဘယ်နေရာရောက်ရောက် ဘယ်သူနဲ့ တွေ့တွေ့၊ ဘယ်လိုအချိန်မျိုးမှာပဲ ဖြစ်စေ သူတို့အတွက် အဆင်မပြေ တဲ့ ဘဝဆိုတာ မရှိပါဘူး။

အကယ်၍ အဆင်မပြေဘူးဆိုရင်လည်း ခေတ္တခဏသာ အဆင်မပြေခြင်း ဖြစ်ပြီး ရေရှည် အဆင်မပြေခြင်း မဖြစ်သလို ကြီးကျယ်ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါသာ ကွာခြားလိမ့်မယ်။ အခွင့် အကောင်းကတော့ ရလာမှာ မလွဲပါဘူး။

ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ သူတို့ရဲ့ တက်ကြွနေသော စိတ်ဓာတ်က ဘာကိုပဲပြုလုပ်ပြုလုပ် အင်တိုက်အားတိုက် စိတ်ပါ ဝင်စားစွာဖြင့် ပြုလုပ်တတ်လို့ပါပဲ။

အလုပ်တစ်ခုကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ ပြုလုပ်တဲ့သူအဖို့ အဲဒီ အလုပ်ကို မကျွမ်းကျင်ဘူးဆိုရင်းလည်း ခေတ္တခဏ မကျွမ်းကျင်ခြင်း

He who moves not forward goes backward .

ရွေ့လို မတိုးသော သူသည်နောက်သို့ ဆုတ်နေသူ

ဂေါ်ထေး

GOETHE

သူရဲကောင်းစိတ်ဓာတ်မွေပါ

တိုက်ပွဲတိုင်းကို ရဲရဲ ဝံ့ဝံ့ တိုက်ရဲ ခိုက်ရဲ ရင်ဆိုင်ရဲတဲ့သူကို သူရဲကောင်းလို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။ သူရဲကောင်းတို့ရဲ့ အဓိက စိတ်ဓာတ်ဟာ တိုက်ပွဲတိုင်းကို ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် စွန့်စွန့်စားစား တိုက်ခိုက်ရဲတဲ့ သတ္တိကို ခေါ်ပါတယ်။

ရဲဝံ့စွာဖြင့် စွန့်စားပြီး တိုက်ခိုက်တာနဲ့ မိုက်ရူးရဲ ဆန်တာဟာ တူသယောင်နဲ့ မတူပါဘူး။ မိုက်ရူးရဲဆန်ခြင်းသည် အသိဉာဏ်အပေါ် အခြေခံပြီး လုပ်ဆောင်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ရူးမိုက်စွာဖြင့် ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ပုံစံနဲ့ မစဉ်းစား မတွေးခေါ်ဘဲ လုပ်ဆောင်ခြင်းကို ခေါ်တာပါ။

ရဲဝံ့စွာဖြင့် လုပ်ဆောင်နေခြင်းဟာ အသိဉာဏ်အပေါ် အခြေခံကာ ကိစ္စတစ်ခုကို ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် ပြင်သင့် မပြင်သင့် အသေအချာ စဉ်းစား တွေးခေါ်ပြီးမှ လုပ်ဆောင်လေ့ရှိကြ၏။

သူရဲကောင်းစိတ်ဓာတ်ဆိုတာ အသိဉာဏ်အပေါ် အခြေခံကာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ပြီးမှ လုပ်ဆောင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်နှင့် လုပ်ရပ်ကို ခေါ် တာပါ။

အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ သူရဲကောင်းတို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်နှင့် လုပ်ရပ်အတိုင်း ပြုလုပ်လေ့ ရှိကြပြီး မအောင်မြင်တဲ့ သူတွေကတော့ မိုက်ရူးရဲဆန်စွာ ပြုလုပ်လေ့ရှိပါတယ်။

တကယ်တော့ အောင်မြင်သူနှင့် မအောင်မြင်သူဆိုတာ အသိ ဉာဏ်တင် ကွာခြားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လုပ်ဆောင်ချက်ပါ ကွာခြား ပါတယ်။

အောင်မြင်မှု ဆိုတဲ့ အရာဟာလည်း မိမိအရင်ကလူ ကြီးစား လို့ အောင်မြင်တိုင်း နောက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးစားပြီး လုပ်ဆောင်ပေမယ့်လည်း အောင်မြင်ချင်မှ အောင်မြင်မှာ။

သူက အရင်လုပ်လို့ ကိုယ်က နောက်မှလုပ်လို့ မအောင်မြင် တာ မဟုတ်ဘူး။ အသိဉာဏ်နှင့် လုပ်ဆောင်ချက် ကွာခြားလေလေ အကျိုးပေးတဲ့ နေရာ (အောင်မြင်မှု)မှာလည်း ကွာခြားသွားတော့တာပဲ။

အဲဒီလို ကြိုးစားပါလျက်နှင့် အကျိုးပေး ကွာခြားသွားတာ ဟာ စာခြားကြောင့်မဟုတ်ပေ။ လုပ်ဆောင်မှုတွေမှာ သူရဲကောင်းစိတ် ဓာတ်မရှိခဲ့လို့ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရရင် အသိဉာဏ်နှင့် မပြုလုပ် ခဲ့လို့ရယ် မိမိကိုယ်ကို မိမိ ယုံကြည်မှု မပြည့်ဝခဲ့လို့ပဲ။

သူရဲကောင်းတွေဟာ တိုက်ပွဲတိုင်းကို နိုင်ရမယ်လို့ မိမိကိုယ်
မိမိ ယုံကြည်မှု အပြည့်ဖြင့် ဘယ်အရာကိုမဆို လုပ်ဆောင်တတ်
လို့ပါပဲ။

ယုံကြည်ချက် ပြည့်ဝနေသူဆိုတာ စိတ်ဓာတ်ရေးရာမှာလည်း
နိုင်ခဲ့တယ်။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်ချက် အခိုင်အမာ မရှိတဲ့သူကတော့
စိတ်ဓာတ်ရေးရာမှာလည်း ပျော့ညံ့တတ်ပါတယ်။

ယုံကြည်ချက် မပြည့်ဝတဲ့သူတွေဟာ တကယ့်အခက်အခဲ
တွေနဲ့ တွေ့ကြုံရင် ရင်ဆိုင်နိုင်တဲ့ သတ္တိမရှိကြတော့ဘူး။ အဲဒီလို
သတ္တိအားနည်းလေလေ အောင်မြင်မှုနဲ့ အလှမ်းကွာလေ့ပဲ။

နောက်ထက်သူရဲကောင်းတွေမှာ ရှိလေ့ရှိထရှိတဲ့ စိတ်ဓာတ်
တစ်ခုကတော့ ဘယ်အရာကိုမဆို တန်ရာ တန်ကြေးထက် ပိုပြီးတော့
အခွင့်အရေး မယူတတ်ကြဘူး။ လုပ်အားထက် ညီမျှတဲ့ အခွင့်အရေး
ကိုပဲ ရယူလေ့ရှိကြတယ်။

သူတို့ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်တော့မဆို 'ငါမကြိုးစား အား
မထုတ်ဘဲနဲ့တော့ မအောင်မြင်ချင်ဘူး' 'ငါမလုပ်ဆောင်ဘဲ နဲ့တော့
ဘယ်ဘဝမှ မဖြစ်ချင်ဘူး' 'ငါမယူဘဲနဲ့တော့ ဘာကိုမှ မရချင်ဘူး'
ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။

မအောင်မြင်တဲ့သူတွေကတော့ အဆင့်အတန်းတစ်ခုနဲ့
ထိုက်တန်တဲ့ အရည်အချင်းမရှိရင် အဲဒီ တန်ဖိုးကို မလိုချင်ကြဘူး။

ဒါဟာ မြင့်မြတ်မှန်ကန်ပြီး သူရဲကောင်းပီသတဲ့ လူသားတွေ
ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ပဲဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ဘယ်အလုပ်ကိုပဲ ပြုလုပ်
ပြုလုပ် လွယ်တယ်ထင်ပြီး ပေါ့တိပေါ့ဆ မလုပ်သလိုခက်တယ်
ဆိုပြီးတော့ မလျှော့ပါဘူး။

မအောင်မြင်တဲ့သူတွေကတော့ တစ်ခုခုကို ဆောင်ရွက်လို့
လွယ်တယ်ထင်ရင် ပေါ့ဆလိုက်တာပဲ။ အဲဒီလို ပေါ့ဆလို့ ဘေးရောက်
သွားသလို ခက်တယ်ထင်ရင် အလျှော့ပေးလိုက်တာပဲ။

ဘယ်အရာမဆို လွယ်ခြင်း၊ ခက်ခြင်းဆိုတာ အမြဲတမ်း
ဒွန်တွဲနေတဲ့ အရာတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ အရေးကြီးတာက မိမိရဲ့
စိတ်ဓာတ်နှင့် ကြိုးစားမှုကို ပုံမှန်ထားပြီးလုပ်ဆောင် ဖို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ခြင်္သေ့တွေဟာ သားကောင်တိုင်းအတွက် ကြိုးစားအားထုတ်
မှု အတူအညီထားသလို အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာလည်း အလုပ်တိုင်းကို
ကြိုးစားအားထုတ်မှု တူညီစွာဖြင့် လုပ်ဆောင်လေ့ရှိကြပါတယ်။

အဲဒီလိုထားတဲ့အတွက် ခက်တဲ့ အရာတွေဟာ ထင်ထား
သူလောက် မခက်တော့သလို မိမိရဲ့ သက်လုံအားကလည်း ပိုပြီးဟော့
ကောင်းလာပါတယ်။

တကယ်တော့ (သက်လုံကောင်းတယ်ဆိုတာ) အရွယ်နဲ့
လိုက်ပြီး ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်သွားတာကို ခေါ်ပါတယ်။

လူဟာ မိမိရဲ့ အရွယ်အလိုက်ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက် ရှိသင့်
ရှိထိုက်တဲ့ အရည်အချင်းတွေ မိမိမှာ အဆင်သင့် ပိုင်ဆိုင်ထားမယ်
ဆိုရင် အခြေအနေအလိုက် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်တဲ့ ပြဿနာ အခက်
အခဲတွေကို အလွယ်တကူ ဖြေရှင်းသွားနိုင်ပါတယ်။

အကယ်၍ မိမိအနေဖြင့် အရွယ်နှင့်ညီမျှတဲ့ အရည်အချင်း
အတွေ့အကြုံကောင်းတွေ ရှိမနေဘူးဆိုပါက အခက်အခဲ ကြုံတဲ့အခါမှာ
ဖြေရှင်းဖို့ ခက်ခဲတတ်ပါတယ်။

အဲဒီလို မဖြစ်အောင် သူတစ်ပါးတွေရဲ့ အမှားကို တွေ့ရင်
သင်ခန်းစာ ယူတတ်ရမယ်၊ မှန်တာတွေ့ရင်တော့ နမူနာယူတတ်ရ
တယ်။ ဒါဟာ အောင်မြင်သူတို့ရဲ့ အမူအကျင့်ကောင်းတစ်ခုပါပဲ။

မအောင်မြင်တဲ့ သူတွေကတော့ သူတစ်ပါးတို့ရဲ့ လုပ်ရပ်
အမှန်ကို နမူနာယူရမှာ မသိသလို မိမိကိုယ်တိုင် ကျူးလွန်တဲ့ အမှားကို
လည်းသင်ခန်းစာယူဖို့ မေ့နေတတ်ပါတယ်။ အဲဒီလို မေ့လေ အမှားက
ပိုပြီးတော့ တွေ့ရှိလေဖြစ်ပါတယ်။

ပလူတတ်ချ် [Plutarch] ရဲ့ စကားတစ်ခွန်းရှိတယ်။ အမှား
မပြုလုပ်ခြင်းဟာ လူသားရဲ့ စွမ်းအား မဟုတ်ပါ။ သို့ပေမယ့် အမျှော်
အမြင်ရှိသူ လူတော်တွေကတော့ သူတို့ရဲ့ အမှားတွေ လွဲချော်မှုတွေ
ကို အခြေခံပြီး အနာဂတ်အတွက် ပညာယူကြတယ်။

" To make no mistakes is not in the power of man: but from their errors and mistakes the wise and good learn wisdom for the future. "

ဒီကော့ မည်သူမဆို အမှားအယွင်း လွဲချော်မှု၊ မသေချာမှု တွေကို ပြုလုပ်တတ်မိပါတယ်။ အထူးသဖြင့် မိမိမကျွမ်းကျင်တဲ့ အလုပ် တစ်ခုကို စတင်ပြီး လုပ်ဆောင်မယ်ဆိုရင်တော့ ဒီသဘောတွေ ဟာ မလွဲကောက်ကြုံတွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီအမှားတွေကို သင်ခန်းစာ ယူတတ်ဖို့ရယ်၊ နောင်အမှားအောင် ဂရုစိုက်ပြီး လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ အောင်မြင် ချင်တဲ့လူတိုင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။

အမှားကြာ အမှန်ဖြစ် ဆိုပေမယ့်

ခဏ ခဏ မှားနေရင်တော့ မကောင်းတော့ဘူး။

တကယ့်သူရဲကောင်း စိတ်ဓာတ်နှင့် အောင်မြင်ချင်တဲ့ သူတွေ ဟာ ခေတ္တခဏ မှားတာကိုပဲ အဖြစ်ခံပါတယ်။ ခဏခဏ မှားတာကို လက်မခံပါဘူး။

တစ်ခုခု မှားပြီးရင်လည်း နောက်တစ်ခါ အဲဒီလိုအမှားမျိုး မကျူးလွန်မိအောင် အထူးဂရုစိုက်ပြီးတော့ နေသလို လုပ်ကိုင်ဆောင် ရွက်လေ့ရှိပါတယ်။

ကြာလာသည်နှင့်အမျှ အမှားအယွင်းနည်းသွားပါတယ်။

အောင်မြင်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ သူ့ရဲ့ကောင်းစိတ် ဓာတ်သာရှိပြီး လုပ်ရပ်မရှိရင်လည်း မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့်စိတ်ဓာတ် နှင့် လုပ်ရပ် တစ်ထပ်တည်းကျနေပါစေ။

စိတ်ဓာတ်နှင့် လုပ်ရပ် တစ်ထပ်တည်းကျနေသူအဖို့ အောင် မြင်မှုဟာလည်း တစ်ထပ်တည်းကျနေပါလိမ့်မယ်။

☆ ☆ ☆

A person with clear purpose will make progress on even the roughest road.

A person with no purpose will make no progress on even the smoothest road.

ပြတ်သားသော ရည်ရွယ်ချက်ရှိသည် လူတစ်ယောက်သည် အကြမ်းတမ်းဆုံး လမ်းပေါ်မှာ လျှောက်နေစေကာမူ ရည်ရွယ်ချက် အထပြောက်အောင် လုပ်နိုင်လိမ့်မည်။

ရည်ရွယ်ချက် မရှိသည် လူတစ်ယောက်သည် အချောမွေ့ဆုံး လမ်းပေါ်မှာ လျှောက် လှမ်းနေစေကာမူ ဘာကိုမှ အထပြောက်အောင် လုပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

သောမတ်စ် ကာလိုင်း
THOMAS CARLYLE

စိတ်နှင့် အလုပ်

အောင်မြင်သူနှင့် မအောင်မြင်သောသူနှစ်ဦးကို အဓိက
ခြားနားစေသော အချက်မှာ စိတ်နေ စိတ်ထားနှင့် လုပ်ပုံလုပ်နည်း
ကွာဟချက်ကပင် လူချင်းတူပါလျက်နှင့် အကျိုးပေးခြင်း ကွာအောင်
ခွဲခြားပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

တချို့က 'ကံမကောင်းဘူး' ဟုဆိုလေ့ရှိကြ၏။ ကံ၏ အနက်
သဘောကိုလည်း အလုပ်လို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။ ဒါဆိုလျှင်
ကံကောင်းခြင်း မကောင်းခြင်းဆိုတာ အလုပ်သဘောအပေါ် တိုက်ရိုက်
ပတ်သက် နေပါသလား။

ဒါဆိုလျှင် အချို့အလုပ်ချင်း တူပါလျက်နှင့် ဘာကြောင့်
ကံမကောင်းကြသလဲ။ ဥပမာ (၁၀)တန်းကျောင်းသားတစ်ယောက်ဟာ
ပြဋ္ဌါန်းစာလဲ တူတယ်၊ သင်ပြတဲ့ ဆရာလည်း တူတယ်၊ ကျူရှင်
လည်းတူတယ် ဘာကြောင့် တစ်ယောက်က အမှတ်ကောင်းပြီး
တစ်ယောက်က ကျရှုံးနေပါသလဲ။

ဒီနေရာမှာ 'ကံကောင်းလို့'ဟု သတ်မှတ်ရမည်လား။ ဘာကြောင့် ကံမကောင်းတာလဲ အဓိကအချက်ကတော့ စိတ်နေ သဘောနှင့် လုပ်ပုံလုပ်နည်း ကွာဟသွားလို့ပါပဲ။

လုပ်ပုံ လုပ်နည်းရဲ့ အနက်သဘောကို (ကံ) ဟု သတ်မှတ်ရ မည် ဖြစ်သော်လည်း အောင်မြင်မှုဆိုတဲ့ အရာဟာ 'ကံ' 'အလုပ်' တစ်ခုတည်းကို မှီခိုပြီးတော့မှ ဖြစ်တည်လာ သော အရာတစ်ခု မဟုတ်ပေ။

ဉာဏ်၊ ဝီရိယ၊ ဇွဲ၊ လုံ့လတို့ကို အခြေတည်ပြီးမှ၊ ကံနှင့် တွဲစပ်နိုင်မှ အောင်မြင်နိုင်တဲ့ အရာပဲ ဖြစ်လို့ပါပဲ။

ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယရှိပြီး ကံမရှိပါက မအောင်မြင် နိုင်သလို ကံသာရှိပြီး ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယ မရှိပြန်ပါကလည်း အောင်မြင်မှုဟာ ဝေးကွာနေတတ်ပါတယ်။

အောင်မြင်သူဆိုတာ ကံ၊ ဉာဏ် ဝီရိယ ဘုံးခုကို အမြဲတမ်း စမ်းစစ်နေဖို့ လိုပါတယ်။ အကယ်၍ မိမိအနေဖြင့် ကံကောင်းနေ ပြီဆိုပါကလည်း အကောင်းကံအတိုင်း မျောမနေရပါဘူး။ ဉာဏ်နှင့် လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်တာကို ဝီရိယထားပြီး ဆောင်ရွက်ရပါတယ်။ ဒါဆိုလျှင် အောင်မြင်မှုဟာ အမြန်ဆုံး ရောက်နိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလို မိမိကိုယ်ကို စိစစ်ပြီး ပြုလုပ်လိုက်တာဟာ လမ်းမှန်ကို လျှောက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်တော့ လမ်းဆိုတာ အမြန်လျှောက်ဖို့ထက် အမှန်
လျှောက်ဖို့က ပိုပြီးတော့ အရေးကြီးပါတယ်။

လမ်းမှန်ကို လျှောက်တဲ့သူအတွက် လမ်းဟာမြန်ပြီးသား
ဖြစ်သလို လမ်းမှားမှာကိုလည်း စိုးရိမ်စရာ မလိုအပ်တော့ပါဘူး။

အောင်မြင်တဲ့သူဆိုတာ ဘယ်အလုပ်ကိုပဲ လုပ်လုပ် ကံ၊
ဉာဏ်၊ ဝီရိယ သုံးပါးစလုံးကို အညီအမျှ အချိုးကျပေါင်းစပ်ပြီး
ပြုလုပ်လေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို ပြုလုပ်ခြင်းကိုပဲ လမ်းမှန် ပေါ်မှာ
လျှောက်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

အကယ်၍ မိမိဟာ 'ကံ' က အားနည်းနေရင်လည်း ဝီရိယ
နှင့် ဉာဏ်ကဖေးမသွားပါလိမ့်မယ်။ ဒီလိုပါပဲ ဉာဏ်အားနည်းနေပါက
ကံနှင့်ဝီရိယ အထောက်အကူပြုသွားပါလိမ့်မယ်။

အဓိက အကျဆုံး 'အချက်ကတော့ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယကို
တွဲစပ်ပြီး အမြဲမပြတ် ပြုလုပ်ဖို့ရယ်၊ ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို လျော့ကျ
မသွားအောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် သတိထားရမှာကတော့ အဲဒီလို ကြိုးစား
အားထုတ်နေစဉ် ကာလမှာ စိတ်ပျက်စရာ အခက်အခဲတွေကြုံရင်
'ငါ့ကံ အကျိုးပေး နဲ့ချာလိုက်တာ' ဟု စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းတဲ့
အတွေးတွေ ဝင်မလာပါစေနဲ့။

ဘယ်လောက်ပင် ကံအကျိုးပေး နဲ့ချာပါစေ၊ အဲဒီကံကို

တိုးတက်အောင် မိမိရဲ့ စိတ်အင်အား၊ ကိုယ်အင်အားဖြင့် အစွမ်းကုန် ကုစားနိုင်ရပါမယ်။

စိတ်ဓာတ်အင်အားကျဆင်းနေသူတစ်ယောက်အဖို့ မည်သည့် အခက်အခဲကိုမှ မကျော်လွှားနိုင်ပေ။

ဒီတော့ တစ်ခုခုကို ဆောင်ရွက်တော့မယ်ဆိုကတည်းက မိမိစိတ်ကို အစွမ်းကုန် ခွန်းအားရှိအောင် စိတ်ကိုနိုင်အောင် ထိန်းသိမ်း နိုင်တဲ့ အသိဉာဏ်ရှိတဲ့လူဟာ အောင်မြင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲ။

တကယ်တော့ အောင်မြင်တဲ့ သူဆိုတာ မိမိရဲ့စိတ်ကို အကောင်းဆုံး ထိန်းချုပ်ပြုပြင်ပြီး လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်တဲ့ အလုပ်များကို ပြုလုပ်တတ်တဲ့သူကို ခေါ်တာပါ။

လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်တာကို ပြုလုပ်တဲ့သူဟာ

မလုပ်သင့်၊ မလုပ်ထိုက်တာကို ရှောင်ကြဉ်ပြီးသားဖြစ်သွား တယ်။

မပြုလုပ်သင့်တာတွေကို ပြုလုပ်မိတဲ့ လူဟာ စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းနေပါတယ်။ စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းနေတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ ကိစ္စတစ်ခု ကြုံလာရင် အမှားအမှန်ကို မဝေခွဲနိုင်ပါဘူး။

တကယ်တော့စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းတယ်ဆိုတာ မူလကတည်း က စိတ်အားငယ်တဲ့သူတွေမှ ဖြစ်တတ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်ကြီး

ဝင်ကာ ဘဝင်မြင့်နေတဲ့သူတွေလည်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အဓိက အချက်ကတော့ မိမိစိတ်ကို မိမိ မထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့ သူတိုင်းဖြစ် တတ်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့ သူဆိုတာ မိမိစိတ်ကို မိမိအကောင်းဆုံး ထိန်းသိမ်းပြီး စိတ်ဓာတ်မကျဆင်းအောင် နေလေ့ရှိတဲ့သူကို ခေါ်တာပါ။

တချို့ စိတ်ကြီးဝင် ဘဝင်မြင့်တဲ့ သူတွေဟာ 'ငါလုပ်ရင် ဘာမဆိုဖြစ်နိုင်တယ်' ထင်ကာ မလုပ်သင့် မလုပ်ထိုက်တဲ့ အလုပ်တွေ ကို ပြုလုပ်ရင်း မိမိကော သူတစ်ပါးပါ ထိခိုက် နစ်နာ သွားတာတွေ ရှိပါတယ်။

တကယ်ထက်မြတ်ပြီး မိမိလုပ်ချင်တာကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့သူတွေဟာ ဘယ်အရာကိုပဲ ပြုလုပ် ပြုလုပ် မိမိစိတ်ကို မိမိထိန်းသိမ်းကာ လုပ်ဆောင်လေ့ရှိပါတယ်။

ဘာမှ မလုပ်ရင်တော့ ဘာမှ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

(To do nothing is the way to be nothing)

တစ်ခုခုကို ဆောင်ရွက်နေမှာကတော့ အောင်မြင်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်အတွက် အခြေခံ လိုအပ်မှုဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတစ်ခုခု ဟာလည်း မိမိဘဝ မိမိစွမ်းအား မိမိဝါသနာ၊ မိမိရဲ့ လုပ်ဆောင်နိုင်မှုနဲ့ ကိုက်ညီရင် အောင်မြင်မှုဟာလည်း အမြန်ဆုံး ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။

မိမိလုပ်ဆောင်နိုင်မှု စွမ်းအားနဲ့ မိမိရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်ဟာ တစ်ထပ်တည်းမကျဘဲ လွဲချော်နေမယ်ဆိုပါက အဲဒီအလုပ်မှာ မိမိအနေဖြင့် အောင်မြင်မှုရဖို့ ဆိုတာမဖြစ်ပေ။

မအောင်မြင်တဲ့သူတချို့က ကိုယ်ဘယ်ဟာကို လုပ်ရင် အောင်မြင်နိုင်မယ်ဆိုတာကိုတော့ သိတယ်၊ ဒါပေမယ့် လက်တွေ့မှာ ပါမလာဘူး။ အဲဒီလိုလူမျိုးဟာလည်း မအောင်မြင်တဲ့ လူဘဲဖြစ်ပါတယ်။

သိပြီးတော့ မလုပ်လို့ရှိရင် မသိသေးလို့ဘဲ။

(To know and not to do is not yet to know)

အကယ်၍ မိမိသိတဲ့ အသိဟာလည်း ကောင်းမွန် မှန်ကန်ပြီး ဇီဝိဘဝအတွက် တကယ့်စစ်မှန်တဲ့ အောင်မြင်မှုကို ပေးနိုင်ဖို့တော့ အထူးလိုအပ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ လူတုန်ယောက်ဟာ အလုပ်တစ်ခုခုကို မကောင်းမွန်သိလျက်နှင့် ဆက်ပြီး လုပ်နေမယ်၊ ကောင်းမွန်းသိလျက်နှင့် ဆက်ပြီး လုပ်နေမယ်ဆိုပြန်ရင်လည်း ဘယ်တော့မှ ကောင်းလာမှာ ဆိုလို့မရှိဘူး။

အောင်မြင်တဲ့ သူဆိုတာ ဘယ်အရာကိုပဲ ပြုလုပ် ပြုလုပ် မကောင်းမွန်းသိရင် ဆက်ပြီး မလုပ်ရပါဘူး။ ကောင်းမွန်းသိရင်တော့ ဆက်ပြီးတော့ လုပ်ဆောင်ရပါမယ်။

တချို့က အလုပ်တစ်ခုကို မကောင်းမှန်းလည်းသိတယ်၊ ဒါပေမယ့် အပေါင်းအသင်းတွေ ကို အားနာပြီးတော့ ဆက်လုပ်မိတာတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။

သို့သော်...

အားနာလို့ လိုက်လျော့တယ် ဆိုပေမယ့်
အမှားပြုလုပ်ရင် ကိုယ်ပဲ ခံရမှာနော်။

အောင်မြင်တဲ့ သူဆိုတာ သူတစ်ပါးကို အားနာတဲ့ စိတ်ရှိပေမယ့် မိမိဘဝပျက်လောက် အောင် မိမိအောင်မြင်မှုထိခိုက်လောက် အောင် ဖြစ်လာတဲ့ အားနာမှုမျိုးကိုတော့ ဘယ်တော့မှ လက်မခံပါဘူး။

အောင်မြင်မှုဆိုတာ စောင့်ဆိုင်းရမည့် အရာမဟုတ်။

ဆောင်ရွက်ရမည့် အရာဖြစ်တယ်။

(Success is not something to wait for; it is something to work for.)

ဒီတော့ အောင်မြင်မှု တစ်ခုရဖို့ဆိုရင် ဆောင်ရွက်သင့်တာများကို ဆောင်ရွက်ရမှာဖြစ်သလို ရှောင်သင့် ရှောင်ထိုက်တာများကိုလည်း မပြုလုပ်မိအောင် ရှောင်ရှားရမှာဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ရှောင်ရှားတဲ့နေရာမှာ မိမိစိတ်ကို မိမိထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့သူကပဲ အကောင်းဆုံး ရှောင်ရှားနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဥပမာအားဖြင့် လူငယ်တစ်ယောက်အဖို့ လူငယ်များဖြင့်
ဝိုင်းဖွဲ့ပြီး အရက်သေစာ သောက်စားမိပါက မဖြစ်ပေါ်သင့်သော
ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလို ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပြီဆိုရင် မိမိရဲ့
အောင်မြင်မှုများကို အနည်းနဲ့အများ ထိခိုက်စေနိုင်ပါတယ်။ မိမိစိတ်ကို
မိမိ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်သူကတော့ အဲဒီလို အဖြစ်မျိုး
က ရှောင်ရှားနိုင်အောင် သတိထားပြီး ရှောင်ကြဉ်ပါတယ်။

မအောင်မြင်တဲ့ လူတွေကတော့ တစ်ခါတည်းပါ၊
‘တစ်ပွဲတည်းပါ’၊ ‘တစ်ဝိုင်းတည်းပါ’ ဆိုပြီး မိမိကိုယ်ကို အလိုလိုက်
မိရာကနေပြီးတော့ အဆုံးမသတ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေ့ ရှိပါတယ်။

မိမိအလုပ်နဲ့ မဆိုင်တဲ့ အရာတွေကို ပြုလုပ်လိုက်တာဟာ
မိမိအလုပ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ အရာတွေကို မပြုလုပ်မိဘဲ နေတတ်ပါတယ်။

ဟောဒီလောကကြီးအတွင်းမှာ မိမိရဲ့ လိုရာတစ်ခုကို
အောင်မြင်ဖို့ ဆိုတာဟာလည်း မိမိအလုပ်လုပ်ကိုင်နေခြင်းအပေါ်မှာပဲ
မှီတွယ်နေလို့ပါပဲ။

မိမိအလုပ်ကို ချစ်နေဖို့၊ မိမိအလုပ်ကို စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့်
ခွဲခွဲမြဲမြဲလုပ်ဆောင်နေဖို့ဟာ အောင်မြင်ချင်သူတိုင်းအတွက် မဖြစ်မနေ
တာဝန်တစ်ရပ်ပါပဲ။

လုပ်ငန်းတစ်ခုရဲ့ ခက်ခဲခြင်း၊ လွယ်ကူခြင်းဆိုတဲ့ အရာဟာ လည်း မိမိ၏ဒီအလုပ်အပေါ်မှာ ဘယ်လောက်ထိ စူးစိုက်နိုင်သလဲ ဆိုတဲ့ အချက်ပေါ်မှာဘဲ မူတည်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းရဲ့ အတိမ် အနက်နဲ့ မဆိုင်ပါဘူး။

အားလုံးသော အလုပ်ဟာ စိတ်ပါဝင်စားစွာ လုပ်လျှင် လွယ်ကူပါတယ်။

(All thing are easy that are done willing)

စိတ်ပါဝင်စားစွာ ပြုလုပ်တယ်ဆိုတာဟာလည်း သတိ၊ ဝီရိယ၊ ထားပြီး ပြုလုပ်ခြင်းကို ခေါ်တာပါ။ အောင်မြင်ချင် တဲ့သူတွေ ဟာ အမြဲတမ်းလိုလို ဘယ်အလုပ်မဆို သတိဝီရိယထားပြီး ကြိုးစား ဆောင်ရွက်တဲ့ သူတွေဖြစ်ပါတယ်။

ကြိုးစားဆောင်ရွက်မှု အားကောင်းလာလေလေ စိတ်ဓာတ်နှင့် လုပ်ရပ်ဟာလည်း တိုးတက်လာလေပါပဲ။ စိတ်ဓာတ်နှင့် လုပ်ရပ် တိုးတက်မှု ကောင်းလေလေ၊ အောင်မြင်မှုနှင့် နီးစပ်လာလေပါပဲ။

ဟောဒီလောကမှာ အောင်မြင်သူနဲ့ မအောင်မြင်သူတွေရဲ့ ဘဝအစပိုင်း နေ့ရက်တွေကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရင်တော့ သူလို ကိုယ်လို သိပ်မထူးခြားလှတာကို တွေ့ရပါတယ်။

သို့သော် နောက်ပိုင်း နေ့ရက်တွေမှာတော့ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲသွားပါတော့တယ်။ စိတ်ဓာတ်နှင့် လုပ်ရပ်ကို အကောင်းဆုံး

အသုံးချနိုင်သူတွေဟာ ဘဝနောက်ပိုင်း နေ့ရက်တွေမှာ ကြီးမားတဲ့ အောင်မြင်မှုတွေကို ပိုင်ဆိုင်သွားကြပြီ။

စိတ်ဓာတ်နှင့် လုပ်ရပ်ကို သေသေချာချာ အသုံးမပြုခဲ့သူတွေ ရဲ့ ဘဝနောက်ပိုင်းနေ့ရက်တွေကတော့ ကျဆုံးခြင်းတွေကို ထွေးပိုက်ပြီး နောင်တကြီးစွာဖြင့် ဘဝကို ခက်ခဲပင်ပန်းစွာဖြင့် ဖြတ်သန်းရလေ့ ရှိပါတယ်။

ဘဝမှာ လူ့တစ်ယောက်အောင်မြင်မှု ရရှိတယ်ဆိုတာ ကံကောင်းမှုတစ်ခုလေးနဲ့ ရရှိတဲ့ အရာမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါကိုအောင်မြင် တဲ့သူတွေကသိကြပြီး၊ မအောင်မြင်တဲ့ သူတွေကတော့ သဘော ပေါက်နားလည်ခြင်း မရှိကြပါဘူး။

သဘောပေါက်နားလည်မှု မရှိလေလေ၊ အောင်မြင်မှုက ဝေးကွာလေလေပါပဲ။

သဘောပေါက်နားလည်နိုင်ဖို့ အောင်မြင်မှုကို ရရှိစေဖို့ဆိုရင် တော့ စိတ်ဓာတ်နှင့် လုပ်ရပ်ကို အကောင်းဆုံးတွေထဲက အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ဖို့ပါပဲ။

ဒါဆိုရင် အောင်မြင်မှုဟာ သင်ထင်မှတ်မထားလောက်အောင် ရရှိမှာ မလွဲပါဘူး။

**To be successful, the first thing to do is fall
in love with your work.**

အောင်မြင်ဖို့အတွက် သင်ပညာဆုံး လုပ်ရမယ့် အရာက သင်ရဲ့ အလုပ်ကို
ချစ်နေဖို့ ပါပါ။

စတုတာ: မာရီလော့ရတ်တာ
SISTER MARY LAURETTA

သင် - - - အောင်မြင်မယ်လို့ ထင်ပါသလား

အောင်မြင်ချင်တဲ့ သူတိုင်း မိမိကိုယ်ကို မေးသင့်တဲ့ မေးခွန်း တစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ မိမိလုပ်ဆောင်တဲ့ လုပ်ငန်းမှာ 'အောင်မြင်မယ်လို့ ထင်ပါသလား' ဆိုတဲ့ မေးခွန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အကယ်၍ မိမိအနေဖြင့် 'အောင်မြင်နိုင်မယ်လို့' ယုံကြည် ထားရင်တော့ အောင်မြင်ဖို့ အလားအလာ ကောင်းပြီး 'ဒီလိုပါပဲ' ဆိုတဲ့ ကံစီမံရာ အတိုင်းဖြေတဲ့ မေးခွန်းမျိုးဆိုရင်တော့ အောင်မြင်မှု ကလည်း ဝေဝါးနေမှာပါပဲ။

သို့သော်- လူတိုင်းကို အောင်မြင်မယ်လို့ ထင်ပါသလားဟု မေးပါက လူတိုင်းက အောင်မြင်မယ်ဟူသော စကားကိုသာ ပြောပေလိမ့်မည်။ မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကမှ မအောင်မြင်ချင် သူဟူ၍တော့ ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

အောင်မြင်ချင်တဲ့ စိတ်ရှိသူတိုင်း အောင်မြင်နိုင်မလားဆိုတော့ မအောင်မြင်နိုင်ပါ။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အပေါ်ယံ ယုံကြည်မှု မျိုးလောက်နဲ့တော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။

တကယ့်ကို နှစ်နှစ်ကာ ရင်ထဲ နှလုံးသားထဲကလာသော ယုံကြည်မှုမျိုးဖြင့် ပြောသော ယုံကြည်မှုမျိုးဖြင့်သာ အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလို ယုံကြည်မှုမျိုးရှိဖို့ မိမိအလုပ်ကို အလေးအနက်ထားရပါလိမ့်မယ်။

မိမိလုပ်တဲ့ အလုပ်မှာ အရာရာကို အလေးအနက်ထားပြီး ပြုလုပ်တဲ့သူဟာ အောင်မြင်မှုရှိတဲ့ လူဖြစ်ပါ့မယ်။

အောင်မြင်မှုရှိဖို့ ဆိုတာဟာလည်း မိမိရဲ့ လုပ်ငန်းကို စေ့စပ်သေချာစွာ အာရုံစိုက်ပြီး လေးလေးနက်နက် လုပ်တတ်တဲ့ အကျင့်ရှိတဲ့ သူဟာ အကယ်၍ မိမိရဲ့ အလုပ်ခွင်မှာ အမှတ်တမဲ့ ပေါ်ပေါက်နိုင်တဲ့ ပြဿနာတွေကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရင်း မိမိရည်ရွယ်ချက်ကို အပျောက်မခံနိုင်တဲ့ သူကို ခေါ်တာပါ။

အဲဒီလိုလူတွေက မိမိရဲ့ ယုံကြည်ချက်နဲ့ လုပ်ရပ်ကို တစ်ထပ်တည်းကျအောင် ဆောင်ရွက်တတ်သလို၊ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ရင်းနဲ့ ပဲ ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ်မှာ ဧကန်အောင်မြင်ရမယ်လို့ ယုံကြည်မှုရှိတဲ့ သူမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

အကယ်၍ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုလည်း မရှိဘူး၊ အောင်မြင်မယ်လို့လည်း မထင်ထားဘူး၊ လုပ်ရပ်ကိုလည်း ပီပီပြင်ပြင် မဆောင်ရွက်ဘူးဆိုရင်တော့ အောင်မြင်မှုဟာလည်း ဝေးကွာနေမှာပဲ။

တကယ်တော့ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်စွာဖြင့် အောင်မြင်မှုကို ရယူတတ်တဲ့ လူဆိုတာ သိပ်ပြီးတော့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ ပါရမီ ရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်စရာ မလိုပါဘူး။

သူလို ကိုယ်လို သာမန်လူသားတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သာမန် လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် အခက်အခဲတွေ့ရင် စိတ်ညစ်မယ်။ အမှားလုပ်မိရင် နောင်တရကြမှာပဲ။

ဒါပေမယ့် အောင်မြင်တဲ့သူဆိုတာ အခက်အခဲ ဖြစ်လို့ စိတ်ညစ်တိုင်း၊ အမှားလုပ်မိလို့ နောင်တရတိုင်း အဲဒီအလုပ်ကို ဒီအတိုင်း ပစ်ထားတာတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီပြဿနာတွေကြားကနေ အကောင်းဆုံး လမ်းကို ရွေးချယ်ပြီး ဝီရိယကြီးမာစွာဖြင့် လုပ်ဆောင် သွားကြတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိကိုယ်ကို မိမိယုံကြည်မှု ရှိခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်မာခြင်း၊ သတိရှိခြင်း၊ ဇွဲ၊ လုံ့လကောင်းခြင်း၊ လွယ်လွယ်နှင့် အရှုံးမပေးတတ် ခြင်းတွေဟာ အခက်အခဲတွေကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းဖို့ အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်ပါ နည်းလမ်းတွေကို သိလည်းသိ၊ ကျပ်ကြံအား အားထုတ်တဲ့သူဟာ မိမိလုပ်ဆောင်တဲ့အလုပ်ကို တကယ်အောင် မြင်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားသလို အောင်မြင်မှုရအောင်လည်း ကြိုးစား လေ့ရှိကြပါတယ်။

သူတို့တွေဟာ မိမိဘဝကို မိမိအကောင်းဆုံး သိသူတွေ ဖြစ်သလို သိသည်အလျောက်လည်း အကောင်းဆုံး အသုံးချနိုင်သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သူတို့ရဲ့ အသက်ရှည်ခြင်းဟာ တန်ဖိုးရှိလှပါတယ်။

အသုံးမဝင်သော အသက်ရှည်နေခြင်းဘဝဟာ စောစော သေနေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

(A useless life is an early death .)

အောင်မြင်တဲ့သူတွေဟာ မိမိဘဝကို ရှင်လျက်နဲ့ သေတဲ့ ဘဝအရောက်မခံပေ။ အမြဲတမ်း အသက်ရှင်သန်နေသမျှ ကာလပတ် လုံး ဘဝပါ ရှင်သန်နေအောင် ကြိုးစားလေ့ရှိပါတယ်။

အောင်မြင်တိုးတက်မှု မရှိတဲ့ ဘဝဟာ သေနေတဲ့ ဘဝပါပဲ။ လူကရှင်သန်ပြီး၊ ဘဝသေနေတာဟာ အသက်သေတာထက်ပင် ပိုပြီးတော့ ဆိုးဝါးပါတယ်။

အသက်ရှင်သန်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့ ဘဝရှင်သန် အောင်လုပ်ဖို့ အမြဲတမ်းအခွင့်အရေးရှိနေပါတယ်။

အခွင့်အခါကို မည်သို့စောင့်ရှောက်မည်ကို သိခြင်းဟာ အောင်မြင် မှုရဲ့ အဓိကလျှို့ဝှက်ချက် ဖြစ်တယ်။

(To know how to wait is the great secret of success.)

အဲဒီလို မိမိကိုယ်ကို မိမိယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် ကြိုးစားလုပ်
ကိုင်နေတဲ့ သူတစ်ယောက်အဖို့ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာ မရှိသလို၊ ရဲရင့်
တည်ကြည်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကောင်းတွေလည်း ကိန်းအောင်းလာပါတယ်။

စိတ်ဓာတ်ကောင်းရှိတဲ့သူဟာ အရာရာကို အလေးနက်ထား
ပြီး ဆောင်ရွက်သလို လေးလေးစားစားလည်း ဆောင်ရွက်လေ့ရှိပါ
တယ်။ ဘယ်အရာကိုမှ ပေါ့တိပေါ့ဆ မပြုလုပ်သလို မိမိကြောင့်
သူတစ်ပါး တို့ ထိခိုက်နစ်နာစေတဲ့ အမှုမျိုးကို ရှောင်ကြဉ်ပါတယ်။

တကယ်ကြီးကျယ်တဲ့သူဆိုတာ

သေးသိမ်တဲ့ အမှုအကျင့်မျိုးကို ရှောင်ကြဉ်ရပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူဟာလည်း ပေါ့တိပေါ့ဆ နေတတ်တဲ့
အကျင့် သူတစ်ပါးကို ကိုယ်ချင်းမစာဘဲ ယူချင်တာကို ရအောင်ယူ
တတ်တဲ့ အကျင့်တွေကို မရှိအောင် ဂရုစိုက်ပြီး နေပါတယ်။ အကယ်၍
ရှိနေရင်လည်း တဖြည်းဖြည်း ပပျောက်သွားအောင် ကြိုးစားပြီးနေရပါ
တယ်။

အဲဒီလို နေတဲ့အတွက် မလိုလားအပ်တဲ့ အပြစ်အနာအဆာ
တွေမရှိတော့သလို မိမိရဲ့ လုပ်ဆောင်မှု စွမ်းအားနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကို
ယုံကြည်လာပါတယ်။ ယုံကြည်မှု ပိုပြီးတော့ တိုးလေ ပိုပြီးတော့
အောင်မြင်လေပါပဲ။

အဲဒီလို မိမိကိုယ်ကို မိမိယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် ကြိုးစားလုပ်
ကိုင်နေတဲ့ သူတစ်ယောက်အဖို့ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာ မရှိသလို၊ ရဲရင့်
တည်ကြည်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကောင်းတွေလည်း ကိန်းအောင်းလာပါတယ်။

စိတ်ဓာတ်ကောင်းရှိတဲ့သူဟာ အရာရာကို အလေးနက်ထား
ပြီး ဆောင်ရွက်သလို လေးလေးစားစားလည်း ဆောင်ရွက်လေ့ရှိပါ
တယ်။ ဘယ်အရာကိုမှ ပေါ့တိပေါ့ဆ မပြုလုပ်သလို မိမိကြောင့်
သူတစ်ပါး တို့ ထိခိုက်နစ်နာစေတဲ့ အမှုမျိုးကို ရှောင်ကြဉ်ပါတယ်။

တကယ်ကြီးကျယ်တဲ့သူဆိုတာ

သေးသိမ်တဲ့ အမှုအကျင့်မျိုးကို ရှောင်ကြဉ်ရပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့သူဟာလည်း ပေါ့တိပေါ့ဆ နေတတ်တဲ့
အကျင့် သူတစ်ပါးကို ကိုယ်ချင်းမစာဘဲ ယူချင်တာကို ရအောင်ယူ
တတ်တဲ့ အကျင့်တွေကို မရှိအောင် ဂရုစိုက်ပြီး နေပါတယ်။ အကယ်၍
ရှိနေရင်လည်း တဖြည်းဖြည်း ပပျောက်သွားအောင် ကြိုးစားပြီးနေရပါ
တယ်။

အဲဒီလို နေတဲ့အတွက် မလိုလားအပ်တဲ့ အပြစ်အနာအဆာ
တွေမရှိတော့သလို မိမိရဲ့ လုပ်ဆောင်မှု စွမ်းအားနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကို
ယုံကြည်လာပါတယ်။ ယုံကြည်မှု ပိုပြီးတော့ တိုးလေ ပိုပြီးတော့
အောင်မြင်လေပါပဲ။

မိမိကိုယ်ကို မိမိ ငါဟာ အောင်မြင်မှု လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ရေျှောက်လှမ်းနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအတွက်ငါ့ရဲ့ အပြုအမူ အနေအထိုင် အားလုံးဟာ ငါ့ဘဝရဲ့ တိုးတက်မှုကိုပဲ ဖော်ဆောင်တာပဲ ဖြစ်ရမယ် ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကိုနဲ့အောင်း နေရပါမယ်။

အကောင်းဆုံးစိတ်ထားနဲ့ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ပြုလုပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ထံကို အကောင်းဆုံး အောင်မြင်မှုတွေပဲ ရောက်ရှိလာမှာပါ။

ဒီလိုပါပဲ အလုပ်ကို အသေအချာ မဆောင်ရွက်ဘဲ အောင်မြင်မှုကို အချောင်ဖိုချင်တဲ့သူထံကိုလည်း မသေချာမှုတွေပဲ ရောက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုလူမျိုးအတွက် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှု ရှိလာမှာ မဟုတ်ပါ။ အကယ်၍ နှုတ်က 'အောင်မြင်ရမယ်' ဟု ရွတ်ဆိုရင်လဲ 'ရင်ထဲက မပါတဲ့အတွက်' နှုတ်ဖျားမှာပင် လွင့်ပျယ်သွားလေ့ ရှိပါတယ်။

အောင်မြင်မှုဆိုတာ လူတိုင်းအတွက် အခွင့်အရေးရှိသော ရယူနိုင်သော အရာတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်မှုကို ရယူနိုင်ဖို့ လူတိုင်းကိုလည်း တူညီသော အချိန်ကာလ ပြည့်စုံမှုကို ပေးထားပါတယ်။

အချိန်ကာလရဲ့ ပြည့်စုံမှုဆိုတာဟာလည်း အဲဒီအချိန်ကာလကို တန်ဖိုးထားပြီး အကောင်းဆုံးအသုံးချနိုင်တဲ့ သူတွေပဲ အောင်မြင်မှု အဖြစ် အသွင်ပြောင်းသွားကြတာပါ။

အဲဒီလို အချိန်ကာလကနေ အောင်မြင်မှုကို အသွင်ပြောင်း တာဟာလည်း ချက်ချင်းကြီး ပဉ္စလက်ဆန်ဆန်ကြီး ပြောင်းလဲသွားတာ မဟုတ်ပါဘူး။

တစ်ဆင့်ချင်း တစ်ဆင့်ချင်း ပြောင်းလဲသွားတာဖြစ်ပါတယ်။ တချို့ ပြောင်းလဲမှုတွေဟာ မိမိတောင် မသိလိုက်ဘူး ဖြစ်သွားပါတယ်။

တစ်ဆင့်အောင်မြင်လေ ပိုပြီးတော့ ယုံကြည်မှုတိုးလာလေပါပဲ။

ယုံကြည်မှုရှိပြီး အဲဒီယုံကြည်မှုအတိုင်း လုပ်ဆောင်တဲ့ သူအဖို့ အောင်မြင်မှု ဆိုတာဟာလည်း တစ်ပါတည်း တွဲနေပါတယ်ဆိုတာ တကယ်လုပ်ကြည့်ရင် သင်တကယ်ပဲ လက်ခံလာပါလိမ့်မယ်။

☆ ☆ ☆

အချိန်ကာလရဲ့ ပြည့်စုံမှုဆိုတာဟာလည်း အဲဒီအချိန်ကာလကို တန်ဖိုးထားပြီး အကောင်းဆုံးအသုံးချနိုင်တဲ့ သူတွေပဲ အောင်မြင်မှု အဖြစ် အသွင်ပြောင်းသွားကြတာပါ။

အဲဒီလို အချိန်ကာလကနေ အောင်မြင်မှုကို အသွင်ပြောင်း တာဟာလည်း ချက်ချင်းကြီး ပဉ္စလက်ဆန်ဆန်ကြီး ပြောင်းလဲသွားတာ မဟုတ်ပါဘူး။

တစ်ဆင့်ချင်း တစ်ဆင့်ချင်း ပြောင်းလဲသွားတာဖြစ်ပါတယ်။ တချို့ ပြောင်းလဲမှုတွေဟာ မိမိတောင် မသိလိုက်ဘူး ဖြစ်သွားပါ တယ်။

တစ်ဆင့်အောင်မြင်လေ ပိုပြီးတော့ ယုံကြည်မှုတိုးလာလေပါ ပဲ။

ယုံကြည်မှုရှိပြီး အဲဒီယုံကြည်မှုအတိုင်း လုပ်ဆောင်တဲ့ သူအဖို့ အောင်မြင်မှု ဆိုတာဟာလည်း တစ်ပါတည်း တွဲနေပါတယ်ဆိုတာ တကယ်လုပ်ကြည့်ရင် သင်တကယ်ပဲ လက်ခံလာပါလိမ့်မယ်။

